

कव्य श्री कृष्ण
श्री यदुगिरिनाथनी
प्रमादीमात्रा.

लाभनाम

अनंतप्रसाद श्रीकमलाल वैश्व.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૨૭૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પ્રતિષ્ઠાના મંત્ર

વિષય દ - ૬

જય શ્રી કૃષ્ણ
શ્રી યદુગિરિનાથની
પ્રસાદીમાલા.

લખનાર
અનંતપ્રસાદ ત્રીકમલાલ વૈશ્ણવ
(માંગરોળ કાઠીયાવાડ)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
શેઠ કહ્લાનજી કરસનદાસ
આનંદભૂવન, સાંતાક્રુઝ.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથાલય-સંગ્રહ
૬-૧૨ ૪૨૭૦

ચાનમન્દિર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શંકરરાય અમૃતરાયે છાપ્યું.
સાંકડીશેરી રોડ—અમદાવાદ.

શ્રી કૃષ્ણભક્ત્યં મમ ।

અર્પણપત્રિકા.

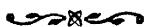

હરિગીત ૭૬.

સુમતિ થકી સુમતિ ઠરી, બચુબાધએ ભક્તિ ધરી
પતિ શેઠ કહાંનજી સાથ, શ્રી યદુનાથની યાત્રા કરી;
તે યાદ રહેવા આ પ્રસાદીમાળ અનુ અર્પણ કરે,
કંઠે ધરો ને ધરાવો વૈશ્વવોને, સુખી સહુ ઠરે !!

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ

પ્રસ્તાવના.

ચાર ધામ અને સાતપુરીમાં બદ્રિનારાયણથી પરિસીમા છે, પરંતુ પગ રસ્તો અને બરફને લઈને ત્યાં જવું જ ઘણું દુર્ઘટ છે, તો પછી રહેવાનું તો કહેવું શું ! નરનારાયણના નિવાસથી તે સ્થાનની શ્રેષ્ઠતા છે. શ્રીમત્ અષ્ટાક્ષરમંત્રનો ત્યાં ઉપદેશ થઈ તેનો પ્રચાર પૃથ્વીપર થવાથી તેની બરી પ્રભુતા ને પરોપકારતા છે. ભગવાન દત્તાત્રય પણ ચોવીશ અવતારમાંજ હોઈ તેમણે દક્ષિણમાં એવીજ પવિત્ર ભૂમિ-ગિરિ શોધી કહાડી તેપર એજ શ્રીમન્ અષ્ટાક્ષર મંત્ર પ્રવર્તાવ્યો, એટલું જ નહીં પણ ત્યાં આઠ અક્ષરને લઈ અષ્ટતીર્થ પ્રસિદ્ધિમાં આણ્યાં. તે ગિરિનું નામ દક્ષિણ બદ્રીનારાયણ છે. ઉભયનું,

માહાત્મ્ય પુરાણોમાં એક સરખું કહે છે. જેઉ ગિરિ-
 પર નારાયણ મૂર્તી ખીરાગે છે. પણ વિશેષમાં-
 એ દક્ષિણ અદ્રિનારાયણના ગિરિ ઉપર-નારાયણના
 દિવ્ય મંગલ વિગ્રહ (મૂર્તી) સાથે એ મૂળ વિગ્રહ
 પાસે-ખીજું ઉત્સવ વિગ્રહ છે તેને “ રામપ્રિય ”
 પુરાણમાં કહેલ છે. શ્રી બલરામના કુલ પૂજ્ય ભગ-
 વાન તે છે; જે રીતે શ્રી રામસ્વામીના કુલ પૂજ્ય
 શ્રી રગનાથ છે. બલરામના પ્રિય માટે તેમનું નામ
 “ રામપ્રિય ” છે ને તે યાદવકુળના ઇષ્ટદેવના નિવાસને
 લઈ તે ગિરિનું નામ યાદવાદ્રિ-યદુગિરિ પણ સુપ્ર-
 સિદ્ધ છે. આ બે યુગ ઉપરાંત તેના પણ પૂર્વે ત્યાં
 એક ગિરિ શિખરપર શ્રી નૃસિંહ ભગવાનનું પ્રાકટ્ય
 થયેલું તેથી ત્યારથી તે રીતે પણ એ ગિરિ સુપ્રસિદ્ધ
 છે. બલકે તેના પણ પૂર્વે શ્રી વરાહ ભગવાને ભૂમિને
 ઉદ્ધારી ત્યાં સ્વીકારી તેના વિગ્રહ સાથે કદ્યાણુ-
 વિવાહ-કરવાથી ત્યાં વરાહ ભૂમિની મૂર્તિયો તથા

કલ્યાણસર તીર્થ હોઈને પણ એ ક્ષેત્ર ધામની આદી
યુગથી શ્રેષ્ઠતા પુરાણોથી પ્રતિપાદિત છે.

કલિના પ્રાગ્ભયથી એ ગિરિ નીચેના પ્રદેશમાં
ઐશ્વર્ય જૈનની અભિવૃદ્ધિ થવાથી ભગવાન નારાયણ
કલ્યાણીસરના તટમાં ગુપ્ત થયા; અને યવનોના
ઉપદ્રવને લઈ ભગવાન “ રામપ્રિય ” દીક્ષી પધાર્યા.
પણ પાંચી શ્રીરામાનુજ સ્વામીના અવતારને લઈને
(એજ બલરામનો અવતાર) આજથી એક હજાર
વર્ષપર એ સ્થાન પુનઃ પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યું.

ઈતિહાસથી જણાય છે કે શ્રી રામાનુજ સ્વામી
મહીસૂર દેશમાં પધાર્યા ને ત્યાંના રાજાને શ્રી વૈશ્ણવ
પોતાનો શિષ્ય બનાવ્યો તેથી દેશપ્રાયઃ શ્રી વૈશ્ણવ
થઈ ગયો. એટલે ભગવાન નારાયણે શ્રી રામાનુજ
સ્વામીને પોતાના નારાયણગિરિની માહિતી આપી.
સ્વપ્નમાં દર્શન દઈ કલ્યાણીસર પરથી પોતાને
ગિરિપર પ્રસિદ્ધિમાં લાવવા આજ્ઞા કરી. દેશનાં

સુભાગ્યે, અને રાજાની ભક્તિથી શ્રી રામાનુજ સ્વા-
મીએ સ્વપ્નમાં જાણ્યા પ્રમાણે ગિરિપર જઈ કલ્યા-
ણીસર, નૃસિંહ, વરાહ ભગવાન અને છેવટ ભૂમિમાં
રહેલ શ્રી નારાયણનો સૌને સાક્ષાતકાર કરાવ્યો.
ભૂમિમાંથી મૂર્તિ મળી આવી તેજ દક્ષિણ બદ્રિના-
રાયણ એજ ગિરિપર પ્રકટ થયા, રહ્યા, ને ત્યાં
નારાયણપુર નામે જ નગર વસાવ્યું જે અદ્યાપિ
કાયમ છે.

રામપ્રિય સ્વામીએ પણ સ્વપ્ન દર્શ પોતે દીક્ષી
છે ત્યાંથી લાવવા શ્રી રામાનુજ સ્વામીને આજ્ઞા કરી.
રાજા અને શ્રી વૈશ્ણવ સમાજ સાથે સ્વામીજી દીક્ષી
ગયા, રાજ્યચક્રતા પાસે પોતે સ્વપ્નમાં નીરખેલ રામ-
પ્રિય માગ્યા. દક્ષિણમાંથી આણેલી તમામ મૂર્તિઓ
તેણે બતાવી, તેમાં પોતાના ઇષ્ટ ન દેખાવાથી
રાજાને પોતે તે વાત કહી. શાહુના મનથી કોઈપણ
મૂર્તિ દેખાડવી રહી નહોતી ગઈ તેમ છતાં સ્વામીએ
આગ્રહ કર્યો કે “ મહાર્જ સ્વપ્ન ખોટું ન હોય, મહારા

લગવાન અહી છે જ ! ” ત્યારે તેણે ખીજવાઈને કહ્યું કે “ તો તમેજ તેને બોલાવી લ્યો, લગવાન કાંઈ મ્હારા છૂપાવ્યા છૂપ્યા રહેશે ? ” સલા વચમાં સ્વામીજીએ પોતાના ઇષ્ટ રામપ્રિયને સાદ કર્યો. ને તે આર્તનાદથી રાજ્યમહાલયના અંતઃપુર તરફના દ્વારમાંથી મૂર્તીમાન છતાં “ ચલપલ ” ચાલતા જગત “ રાય ” પધાર્યા, ને આવીને સ્વામીજીના “ કુમાર ” હોય તેમ તેમના બોળામાં બેસી ગયા. તેજ વેળા એજ મ્હારી “ સંપત્તિ, ” એજ મ્હારા “ સંપતકુમાર ” એમ નામ પાડ્યું, જે અઘાપ કાયમ રહ્યું છે. કોઈ તેમને ચલપલરાય પણ કહે છે.

એ બાદશાહે દક્ષિણથી મૂર્તિઓ આવી તેમાં આ રામપ્રિય પોતાની અવતારી પુત્રીએ માગવાથી તેને ઢીંગણા તરીકે તે વેળા આપેલ અને પોતે એ વાત વીસરી ગયેલ, પણ તે દેવી તેને બાણુતી હતી. પોતાના નિવાસમાં તેને પ્રાણુપતિ બાણી પૂજતી હતી; તે આ રીતે શ્રી રામાનુજ સ્વામી પાસે

ગઈ ને તેઓ તો તેમને લઈ દક્ષિણ જવા તૈયાર થયા ત્યારે રાજપુત્રી બીબી તેના વિના પ્રાણ પાડવા તૈયાર થઈ. શામ, દામ લેદથી બાદશાહને તે મૂર્તિ સ્વામીજી પાછી આપે એમ ન લાગ્યું ને દંડ માટે હીમત ન ચાલી. છેવટ પુત્રીએજ તેમની સાથે જવું ઠર્યું. સૌએ માન્યું કે બાળ હઠ છે, બે ત્રણ મુકામ જશે કે ઘર માતાપિતાને સંભારી પાછી આવશે. પુત્રી પ્રભુની જ પાલખીમાં બેસી સ્વામી સાથે વિદાય થઈ. સાથે તેનાં સુહૃદો લાઈ વગેરે હતાં પણ તે કાંઈ પાછી સંસારમાં આવવાને અવતરીજ નહોતી. મહીસૂર દેશમાં એજ બદ્રિનારાયણ-ચદુગિરિનો પ્રદેશ આવતાં તે મીરાંની પેઠે એજ દેહથી શ્રી સંપત-કુમારના ચરણકમળોમાં જ અંતરધ્યાન થઈ ગઈ, એટલે સ્વામીજીએ તે બીબીની સુવર્ણની મૂર્તિ કરી તે ચરણમાં જ પધરાવી જે અદ્યાપિ ત્યાં દર્શન દે છે, અને આ ઇતિહાસની સત્યતાની સાબ પુરે છે.

મહીસૂર પાસે કાવેરી તટે શ્રીરંગપટ્ટન છે, ત્યાંથી
ખાવીશ માઇલ આ યદુગિરિ છે. ત્રેચરોકસ નામે
સ્થેશનથી તે અઢાર માઇલ છે. ગિરિ ઉપર ગાડીયો
જઈ શકે છે. સમુદ્રતળથી આશરે ત્રણ સાડી ત્રણ
હજાર ફુટ તે ઉચો પ્રદેશ છે. શીતળ વિમળ ઉત્તમ
ન્હાની નગરીમાં મહામંદીરમાં એ શ્રીમન્ નારાયણ
અને એ શ્રી રામપ્રિય સંપતકુમાર ભગવાન એ
ખીખી સમેત ખીરાજે છે. એ સ્થળને એ દેશમાં
“ મેલકોટા ” કહે છે.

શ્રી શ્વેતદ્વીપથી ક્ષીરસાગરમાંથી શ્રી નારાયણને
મુકટ શ્રી ગરૂડએ લાવી આ ભગવાનને ધરાવ્યો તે
અધાપિ મહીસૂર રાજ્યના તોશા ખાતામાં છે.
વર્ષમાં એકવાર ફાલ્ગુન માસમાં શુકલ એકાદશી
એ તે મુકુટ રાતભર ભગવાનને ધરાવવામાં આવે
છે. જ્યારે શ્રી નારાયણ ગરૂડ ઉપર સ્વારી કરે છે
ને ત્યારેજ ખરેખર મહોટો ઉત્સવ મોટી યાત્રા ત્યાં

ભરાય છે. કુલ નવ દિવસ તે પરબ્રહ્મનો બ્રહ્મઉત્સવ ત્યાં થાય છે ને ત્યારેજ તે ભૂમિ અને તે ભગવાનનું ખરૂં મહાત્મ ને ખરો આનંદ અનુભવવામાં આવે છે.

શ્રીરંગપટ્ટનમાં પણ કાવેરીસ્નાન, શ્રી શેષ-શાયી, શ્રી રંગનાથ ભગવાન અને શ્રી લક્ષ્મી રંગનાયકી નામે અપૂર્વ દર્શન દે છે. એ રીતે એક દેશમાં બે મહાયાત્રા ને તદુપરાંત લોકીકરીતે માર્ગમાં બેંગલોર ને સમીપમાં મહીસોર શહેર જેવામાં આવે તે પણ આનંદદાયક છે. જેમની પ્રબળ ઇચ્છા થશે તેમના મનોરથ એ પ્રભુ પૂરશેજ એમ અનુભવસિદ્ધ કહેનાર

અંધેરી	}	લેખક
અશ્વિનવદી ૦))દીપોત્સવી.		અનંતપ્રસાદ.

જય શ્રી કૃષ્ણ.

પ્રસાદીમાલા.

પદ. (૧) ગરબી “ વારો જસોદા માવડી ” (એ રાગ.)

ચઢુગિરિ નાથ પ્રણામ છે;

કમળ પદે ચઢુગિરિનાથ પ્રણામ છે

ઠરવાનું એજ ઠામ છે,

કમળ પદે ચઢુગિરિ નાથ પ્રણામ છે

દક્ષિણ બદ્રિનાથ ગણાતા,

મેલકોટે મુકામ છે-કમળપદે.

શીતલ સ્થલ છે ચિત્તવિમળ કર,

પ્રિયતમ છબી અભિરામ છે-કમળ.

શ્યામ સ્વરૂપ ચતુર્ભુજ ચિતહર,

નખશીખ જડીત તમામ છે-કમળ.

શંખ ચક્ર કર ગદા બિરાજે,
 પદમાં પ્રિયા લલામ છે-કમળ.
 એજ આશ છે ખાસ અનુની,
 મુલુલ પૂરણ કામ છે-કમળ.

પદ (૨). રાગ એજ.

ચદુગિરિ નાથનાં છંદ્યે,
 ખેડેની અમે ચદુગિરિ નાથનાં છંદ્યે.
 એજ આવી વશ્યા હંદ્યે,
 ખેડેની અમે ચદુગિરિ નાથનાં છંદ્યે.

ચદુગિરિનાથ એજ કમળાવર,
 શ્રી કૃષ્ણ એનેજ કહીએ ખેડેની.

એજ શ્રીમન્નારાયણ સ્વામી
 ક્ષીર સાગર પ્રતિ લહીએ ખેડેની.

એજ લાલણ માખણ લોગી,
 એની સેવાનાં મુખ લહીએ ખેડેની.

મળ્યા અનુપતિ વર્યા ગણીગતી
 છંદ્યે તેનાં થઇ રહીએ ખેડેની.

પદ (૩). “ નટવર વસત ” એ રાગ.

બહાલા ચદ્દગિરિ નાથનું ધ્યાન ધરું,
ધ્યાનધરું ગુણગાન કરું. બહાલા-

શ્રીનારાયણ પુર પ્રતિ, મંદર અંદર જાગે
ધ્વજ સ્તંભ પાસે નમી, ઊરે અતિ હરખાગે
અમસાર પ્રકટયા પૃથ્વીપર,

નખશીખ અનુસંધાન કરું બહાલા-
શ્યામ સ્વરૂપ સોહામણા, સજીવ નયન વિશાળ,
મહસ્મિત આયુદ્ધધર, દેવ સદૈવ દયાળ,

ઇષ્ટદેવ તે એજ કરૂણા કારીરે,
ફરી ફરી પદ અરપી ચિત્ત, જાડે બલીહારીરે,
અનુપતિ સ્નેહ પાળજો, લખ્ય બધારી ભાવ
શિશુગણી દેજો સદા, વિવિધ સેવના હાવ

ધન્ય ધન્ય અજશીવના સ્વામી

રંક હું થું સૈન્યમાન કરું. બહાલા

પદ (૪). “ ડર માં હું દીવસાથ ” એ રાગ
 સદૈવ રહેજો યાદ, યદુપતિ સદૈવ રહેજો યાદ
 દીનની એજ છે દાદ, યદુપતિ સદૈવ રહેજો યાદ.
 હૃદયના વાશી રે, ના શકું ઉપાસી રે
 આપ કૃપા કરીને થયા ઝહાવા,
 દર્શન દીવ્ય દીધાં દેવ ઝહાહવા,
 ભાવ વધારી ભલે ઉર ભાળ્યા,
 તર્ક વિતર્ક તમામ શમાવ્યા,
 પ્રભુ પામ્યાં પ્રીત-પ્રસાદ,
 યદુપતિ સદૈવ રહેજો યાદ—
 શુચી સહુમાને રે, ધારે છે દયાનેરે.
 સંતો કરે તેજ કરવાને ચહીયે,
 સંતજ અંતમાં ઠરવાને ચહીયે.
 આશા ખરી એ અંતરની કહીયે,
 પૂર્ણ વિશ્વાસ ધર્યો છે હૃદયે.
 નહી સહીયે અનુ વિશાદ—
 યદુપતિ સદૈવ રહેજો યાદ—

પદ (૫) ગરબી “ જહેનો તમે ભાષ સહીત લાણને ” એ રાગ.

જહેની મને લાબ્યા યાદવના પતિ,
અમારી તમારી એ અંતઃગતિ. જહેની.

નારાયણ કૃષ્ણરૂપે પ્રકટયા,
અર્યા થઇ અમ કાળે અટકયા. જહેની.

જાતાં જહેંત આવી મળ્યા વાટે,
મલપતા મોહન રાજવી કાઠે. જહેની.

ચોર્યું મહારૂ ચિત્ત પ્રીતી બાંધી,
મેં પણ મનથી સગાઇ સાંધી. જહેની.

સંભારું કે ઉરમાં પ્રકટ થાતા,
સાચા સ્વામી સ્મરણે એ સુખદાતા. જહેની.

દહાડે દહાડે પ્રકટ અધિક થાશે;
અનુ અંતે લવની ભાવટ જાશે. જહેની.

પા (૬) રાગ એજ.

માતા મહારી ચંદ્રપતિની રાણી,
શ્રી રૂક્મિણી ચતુર્ભૂજ જાણી. માતા.

દેવીયોની દેવી સહુથી વડી,
ભલા ભાગ્યે આપજ નજરે પડી. માતા.

સેવી અમે તેમ સેવે જશું,
સાચી માડીને ન કેમ ચડાશું ? માતા.

અમૃત પાત્ર અમર શુચી કરશે,
સંગીપતી સંગ સદા ઠરશે. માતા.

જેનાં છંદ્યે તેનાં સાચાં થાશું,
અનુ હવે લવમાં ન ભટકાશું. માતા.

પદ (૭) કંગનવા મોરો. (એ રાગ.)

જય યદુગિરિપતિ યદુગિરિની રાણી,
જય દિવ્ય દંપતિ, નમીયે જોડી પાણી.

માત પિતા સુખદા છંદ્યે શિશુ દુખદા
ઠરણાથી ડાહ્યાં કરજો, શ્રદ્ધા સાચી ઊર લરજો;
કરજો અનુજીવન-અવિનાશી ! ઊમદા.

જય યદુગિરિપતિ.

૫૬ (૮) પ્રમાણીય.

પ્રાત સ્મરે યદુનાથ રમાપતિ

કૃષ્ણચંદ્ર સુખકારી,

ગિરિવાસી બનો હૃદયવિદ્યાસી,

ઇશ ઉપાસી જાઉં વારી.

પ્રાત.

પ્રણમી પાદે અતિ આહ્વાદે,

હાથ જોડી રાખી જારી

ઉપકારો સ્મરી સ્મરી ફરી ફરી

જગજીવન જાઉં બલીહારી.

પ્રાત.

શ્યામ છબી મહા સુંદર મનહર,

તેજપુંજ અઘતમહારી

દૃષ્ટી અમૃત વૃષ્ટી કારી

નાંખો અમપર અસુરારી.

પ્રાત.

શુદ્ધ થઈ સેવા સુખ લઈએ

ચઢીએ અધિક મુરતી ખ્યારી

શું દધ્યે આપનું દીધેલું
છધ્યે સદૈવ આભારી. પ્રાત.

વારવાર હુરી નમસ્કાર છે.
હુરખું નખ શીખ સંભારી

પ્રેમ પુષ્પ અરપું અનંત પતિ
સ્નેહ વડે લ્યો સ્વીકારી પ્રાત

પદ (૬) રાગ પ્રભાતીયું “ જગાથે જગાધીરાજ ” એ રાગ.

મંગલ હો યદુનાથ શ્રી મંગલકારી
માતપિતા શ્રેયપ્રદા જય જય હુખહારી. મંગલ હો.
દિવ્ય દેવ, દેવી દિવ્ય, ઇશ શક્તિ તહારી.
ઉભય એક સહુ વિવેક માનીયે મુરારી. મંગલ હો.
દીન બંધું દેવ દેવ કૃપા રાખી જારી,
ધન્ય ધન્ય ધન્ય કહું સહુ સુખ સંભારી. મં.
આશા અવિનાશ હજી છે સદા તમારી
સેવાની અભિલાષ ખાસ છે અમારી. મં.

આપ સંગ એજ શ્રેય-સાચું અવિકારી,
આપશે પ્રસંગ એજ અનંત ઉપકારી. મં.

૫૬ (૧૦) પ્રભાતીયું “ પઢોરે પોપટ ” એ રાગનું.

પ્રભુજી યદુપતિ કેશવા

કૃષ્ણ ચંદ્ર કૃપાળા,

આપ અમારા ઇષ્ટ છો દેવ,

યશોદાના લાલા-પ્રભુજી યદુ પતિ.

બાળપણેથી બાપલા, બાળબાયા છો આપે,
વય સાથે બાણ્યા વધુ, તે એ આપ પ્રતાપે. પ્રભુજી.

માન્યા મનથી માધવા, જીવ જીવન સાચા,
આણ્યા ઉરમાં બાળખી, છે વિચારે ન કાચા. પ્રભુજી.

શુદ્ધ પ્રભુદ્ધ થશું હજી, તજી અઘતમ પૂરાં
અંતે અનંત આપણે, સ્વામી સુખડાં મધુરાં. પ્રભુજી.

પદ (૧૧) ગજલ “ સુનો તુમ ચાર ” એ રાગ.

પ્રભુ ખ્યારા પિતા મહારા
ધણી ધાર્યા યદુનાથા.

સદા સારા નથી ન્યારા,
સ્વીકાર્યા સામળા ત્રાતા.

ખરા કર્તા અમારા છો,
ખરા ભર્તા અમારા છો;

ખરા વરત્યા ન ન્યારા છો,
ભાવિકને ભાવે દેખાતા.

પ્રભુ

સુખો મળતાં બધાં તમથી,
દુઃખો ટળતાં બધાં તમથી.

થતાં પાપો વિવિધ અમથી,
તદ્દપિ નવ તાત રીસાતા.

પ્રભુ

સદા ઉપકાર કરનારા,
સદા દુઃખ દોષ હરનારા,

છઈએ તમથીજ તરનારા,
 તારૂં ત્રણ લોકે વખણાતા. પ્રભુ
 તમારાં થયાં પ્રભુ તનથી,
 તમારાં થયાં વિભૂ મનથી.
 બહાલા જાણ્યા છે જીવનથી,
 ગુણો ગાતાં નથી ધરાતા. પ્રભુ.
 સદા તમને જ ઉર સ્મરીયે,
 સદા પ્રિય સેવ તવ કરીયે,
 અનુ એ આશ ઉચરીયે,
 પૂરી કરજો પુરા દાતા. પ્રભુ

૫૬ (૧૨) રાગ એજ.

નમું જગદીશ જયકારી,
 યદુનંદન રમા સ્વામી.
 ધરૂં પદ શિશ છબી ધારી,
 ઉરે અવિનાશી ગુણુઆમી.

ચદ્ગિરિવાસી સુખરાશી,
 પ્રકાશિત છે પૂરણ કામી;
 નમામી નાથ વિનવું હું,
 હરે મહારી બધી ખામી. નમું.

શ્રી દર્શનની પીપાસા છે,
 શુચી સેવાની આશા છે,
 તમારા દાસ ખાસા છે,
 કરે તેવા સચુલ્લખામી. નમું.

શુચી તનથી થઇ રહીયે,
 શુચી મનથી બની જઇએ,
 શુચી પ્રીતિ ધરી ચહીયે,
 રહે તે ચીતમાં જામી. નમું.

કરી છે માગણી ભારે,
 નથી મોટી પ્રભુ તારે.
 વિસારે અનુ કદી તદપી,
 લેને સુધ રંકની સ્હામી. નમું.

૨૪

૫૬ (૧૩) રાગ એજ.

જગતના તાત જહુનાથ,
પિતાજી હું તમારી છું,
પ્રભમાં એક હું પણ છું,
સમજી તમથી ન ન્યારી છું.

હૃદયમાં ઇશ રહેનારા,
ચહું ચિત્ત દેવ દેનારા,
મુરતીમાં સેવ લેનારા,
અનાદિથી આભારી છું.

જગતના.

જગાડી ઉઘથી જેવી,
લગાડી પાદમાં તેવી,
સદા સુખથી શકું સેવી,
એ ઉત્તમ આશ વારી છું.

જગતના.

પતિત પાવન ગણાયા છે,
દાતા દેવા જણાયા છે,

છો વખણાયા શુચી જનમાં
 હું તો હજી મૂઢ નારી છું. જગતના.
 કરું છું માગણી સાચી,
 ન રહેવા દો હવે કાચી,
 ફસું વિષયે નહોં પાછી,
 અનુ લેજે સ્વીકારી તું. જગતના.

૫૨ (૧૪) ગરબી “ મહાકોપ થયો છે ” એ રાગ.

બહાલા બહાલે વરૂં છડાં આપને જો.
 ચક્રગિરિપતિ અમાપ પ્રતાપને જો. બહાલા બહાલે.
 બાણ્યા જોયા મોઘું મુજ ચિત્ત છે જો,
 લાલા આપની તો પૂર્વથી પ્રીત છે જો. બહા.
 મોટા દેખાઈ મોટી તમે કરી જો,
 મોટી રાખો કૃપાથી ખરેખરી જો. બહા.
 બીજા કોને શાને ચિત્ત ચહું હું જો,
 જેની છું હું તેની નિત્ય થાજી હું જો. બહા.

તમે સૌથી મોટા સહુ વાતથી જો,
 થઈ અર્પણ જીવન હું તો જાતથી જો. ંહાં.
 મહારૂં એજ છે તમારૂં અનુપતિ જો,
 હવે તો છો ગિરિપતિ તમે ગતિ જો. ંહાં.

૫૬ (૧૫) રાગ એજ.

જાણીસાચે સાચી શ્રીજી માત છે જો,
 નામે કમળા કમળ જેને હાથ છે જો. જાણી.
 યદુગિરિ પ્રતિ પતિગ્રહે વાસ છે જો,
 ચતુર્ભુજ શ્રી સહુની સુખરાશ છે જો.
 ત્હારી પ્રજા અમે પ્રણમીએ પદાળજમાં જો,
 જાણ્યા સુખડાં મહાન ત્હારા રાજ્યમાં જો.
 ખરાં દાતા દૈવત લહ્યાં દંપતિ જો,
 યદુગિરિનાથકી અને યદુપતિ જો.
 માતપિતા હવે દેશો માં વિસારવા જો,
 પ્રકટ થયાં રહ્યાં અનંતને તારવા જો.

૫૬ (૧૬) “ મને મુકીને ગયો છે ” એ રાગ.

અમે આપનેજ સત્ય સગા માનીયે જો.

મદુનાથ જગન્નાથ વશ્યા સાથ કૃપાનાથ

આપનેજ સત્ય—

માતા પિતા પતિ પુત્ર ગંધુ વીરલા રે.

ગુરુ પુજ્ય ભૂપ વડીલ સર્વ ભાત કૃપાનાથ—આ.

તમે વૈધ તમે વસીલો વિશ્રામ છો જો.

સલાહકાર સાહ્યકાર દીવસરાત કૃપાનાથ.—આ.

આનપાન માનજ્ઞાન આપ આપતા જો

તમે કાપતા અઘો દુઃખો અગાધ કૃપાનાથ—આ.

પ્રેમી પરીપૂર્ણ આનંદ નિધાન છો જો.

સદા સરવસ્ત્ર છો તમે, સર્વ ભાત કૃપાનાથ—આ.

અનુ રંકદીન દુખી દાસ આપના જો,

ફરી ફરીને નમીયે જોડી હાથ કૃપાનાથ, આપનેજ.

૫૬ (૧૭) “ ચરણ કમળમાં ” એ રાગ.

વિશ્વમાં મળી ગયો અમને તો વિસામોરે,
 યદુનાથ સાક્ષાત પ્રસિદ્ધ, પુરી ધામો રે, વિશ્વમાં.
 શ્યામલ સ્વરૂપ જગ ભૂપ એ અનાદિરે.
 પ્રભ અમે એનો એથી, જાશે પીડ ખાધીરે. વિશ્વમાં.
 માણીયે એ ધ્યાને વખાણીયે એને જાને રે
 મનુષ્ય શું ઋષીદેવ અને એને માને રે. વિશ્વમાં.
 લક્ષ્મીજીના સ્વામી એજ છે અંતરયામી રે,
 એથી પૂર્ણ થાશું પ્રભુ, એછે પૂર્ણ કામીરે. વિશ્વમાં.
 બીજું કે બીજાને ચિત્તે ચઢીયે હવે શાનેરે
 માગીયે હે અનુધણી ! સદા આવો ધ્યાનેરે. વિશ્વમાં.

૫૬ (૧૮) રાગ એજ.

અદ્વિતીય માતાપિતા, સાચાં છે અમારે રે.
 જાણ્યાં માન્યાં આણ્યાં ઉરે ઓળખીને ખ્યારે રે
 યદુગિરિ નાથ યદુન્યાથકી તે શ્રીજીરે

મોટાંથી મોટાએ છોટાંથી,એ રહે રીઝી રે.અદ્વિતીય.
એનું આપેલુંજ એને પ્રીતિ વડે દેવું રે
માને મોટી સેવા એ તે મોટું મન કેવું ? રે.
અદ્વિતીય.

કાપી સકે કષ્ટ બધાં આપી સકે ધાયું રે
પાપીને પાવન કરી જીવન સુધાર્યું રે. અદ્વિતીય.
પૂરાં પવિત્ર કરી રાખશે સદા સાથેરે,
અનંત કૃતાર્થ થશું અવિનાશી જાતેરે. અદ્વિતીય.

પદ (૧૯) ' દીનને દયાળ " એ રાગ.

વારવાર નમસ્કાર ચદુગિરિ સ્વામી
ચદુગિરિ સ્વામી નાથ નમામી નમામી. વારવાર.
સ્થામર્ણ્ય ચતુર્ભુજ સુંદર અભિરામી,
રાજીવ લોચન વિશાલ દયા સુધા ધામી. વાર.
મંદ સ્મિત શંખ ચક્રધારી બહુનામી,
દ્વારકેશ વિકૃત્તેશ આપ સુગુણગ્રામી. વાર.

શ્રીપતિ ભૂમિપતિ રાધિકાપતી સ્વામી,
 સીતાપતિ આપ બાપ સાચા સુખધામી વાર.
 દીધાં દર્શન દયાળ સુધ લીધી સ્હામી,
 અનંતવૃત્તિ પદાબ્જ પ્રતિ રહો જાગી. વાર.

પદ (૨૦) રાગ એજ.

ગ્રીજ જગતમાત દીવ્ય માત ખરી મહારા,
 પટરાણી પ્રભુ તણી દેવી દયા ધારી શ્રી.
 ચતુર્ભુજ પતિ તુલ્ય દીવ્ય દેહધારી,
 દયા સુધાયુક્ત દૃષ્ટી અમપર પ્રસારી. શ્રી.
 એ કરમાં કમળ માત અભયની દેનારી,
 ચરણ શરણ શીખવતી શિશુ શ્રેયકારી. શ્રી.
 ધન્ય ભાગ્ય આવી ભલે વારી અમારી,
 ઓળખી અનન્યભાવ ધારીને સ્વીકારી. શ્રી.
 શુદ્ધ કરી સ્વામી સેવ કરાવીને પ્યારી,
 જોડજો અનંત સદા આશ એ અમારી. શ્રી.

૫૬ (૨૧) રાગ “ પ્રભુ ખબર અમારી ” એ ગરબીનો.

સ્વામી સંપતિ કુમાર અમે ઓળખ્યા રે,

મીઠા દીઠા ચદ્દગિરિ પ્રતિનાથ જગતાત.

સંપતિ કુમાર—

વર્ણુ છે સુવર્ણુ ચતુર્ભુજ શ્રીપતી રે,

શંખ ચક્ર ગદા અભય પ્રદા હાથ.જગતાત.સં.

ચાલ ચાલે મલકાતી મન મોહનારે;

વાળાં ગાળાં છડીછત્ર ચમર સાથ. જગતાત.

પદે પદે જનો પદે પડી પૂજતાંરે,

પતિ ખુઝતા સ્તવતા જોડી હાથ. જગતાત.

વારો અમારો એ આવ્યો એ બધાવિશેરે,

નેહે નીહાળી સફળ કરી જાત. જગતાત.

બહાલા વસજો હૃદયમાહે બહાલથી રે,

દેજો દીવ્યસ્વાદ અનુસ્મરણ સાથ. જગતાત.

૫૬ ૨૨ રાગ એજ.

સ્વામી સંપતકુમાર સુખદાયી છે રે,
એજ કૃષ્ણચંદ્ર એજ શેષશાયી પાહી પાહી. સં.

ગયા દીલ્લી અવતારી ખ્યારી કારણે રે,
રહ્યા લેવાને સેવ ચિત આહી, પાહી પાહી. સં.

સ્વામી રામાનુજનને જણાવી સ્વપ્નમાં રે,
આંખ્યા દક્ષિણમાંદેવ રહ્યા સ્થાયી, પાહી પાહી.સં.

સલા માંહે ચાલી આંખ્યા સર્વ દેખતાંરે,
એકા જોળે ચતીશને લોલાઇ, પાહી પાહી. સં.

પૂર્યો પરચો બીબીને સ્વીકારીને રે,
અનુ આશા છે એજ ઊરમાંહી, પાહી પાહી. સં.

૫૬ ૨૩ મુ “આધવજી કરમનકી” એ રાગ.

. નમું શ્રીનૃસિંહ સ્વામી સુખકારી,
પોઠ પીઠ દીવ્ય દેહધારી. નમું.

ચદ્ગિરિમાં કલ્યાણી સર,
તીર્થ છે પાવનકારી.

તે પર ગિરિપર ઊંચે બેઠા,
ધન્ય ધણી બલીહારી.

નમું

ફર થકી ગોપુર તમારું,
દે દર્શન અધહારી

ખેંચે ચિતને પ્રીત પ્રજાની,
ચાલ્યા આવે નરનારી.

નમું

પદે પદે ઊંચે ચઢાવતા,
રહે નીચા સંસારી;

ઊંચ ગતિ ઊંચાને સારૂ,
સૂચવતા ચક્રધારી.

નમું

દર્શન દીધાં પાવન કીધાં,
પ્રસાદ જણુઓ ભારી;
અનુ કૃપા આપોથી કીધી,
લીધા ઊરે ઊતારી.

નમું.

૫૬ ૨૪ રાગ એજ.

જગે જગ છે શ્રી નૃસિંહ દયાળુ પિતા,
પ્રેમે પ્રત્યક્ષ નિહાળું જગે જગ.

પ્રકટ થયા પ્રહ્લાદ નિમિત્તે,
તેજ તમે છે કૃપાળુ;
પાપી તો પણ પ્રજા તમારી,
ધન્ય નેહથી નિહાળું. જગે જગ.

જળ સ્થળમાં વ્યાપક સર્વેશ્વર,
હુંએ આપથી મહાલું;
અજસુરને કૃપાળ્ય સ્વામી,
અમને તો સુખ આલ્યું. જગે જગ.

પ્રસાદ પામ્યાં દુખડાં વામ્યાં,
લાગ્યું રૂપ રૂપાળું;
અનંત અપૂર્વ અનુભવ આપો,
ઈચ્છું ભવ્ય હું ભાળું. જગે જગ.

પદ ૨૫ ધનાશ્રી.

શ્રી નૃસિંહ ભગવાન, નમન છે, શ્રી નૃસિંહ
ભગવાન;

પ્રણમું ધારી ધ્યાન, નમન છે.

સાચા સ્વામી અંતર્યામી
સર્વેશ્વર શ્રીમાન. નમન છે.

તમે અમારા અમે તમારાં,
પિતા પુત્ર અસમાન. નમન છે.

તમેજ જીવન શ્રીમન્ દ્યો છે,
જ્ઞાનપાન સનમાન. નમન છે.

અનુ રંક અંજલી કરીને,
કરીયે તવ ગુણુજ્ઞાન. નમન છે.

પદ ૨૬ રાગ એજ.

નૃસિંહનોજ પ્રતાપ અમારે નૃસિંહનો જ પ્રતાપ;
એજ માતને જાપ, અમારે.

તનથી નમીયે મનથી સ્મરીયે,
જપીયે એના જાપ. અમારે.

ધરીયે ધ્યાન ઊચરીયે ગુણગણ,
એતી કૃપા અમાપ. અમારે.

સુધારતા એ ઊદ્ધારતા એ,
હરે જતા એ પાપ. અમારે.

મુખ દેખાડી અનુ જિર પાડી.
એણે એની છાપ. અમારે.

૫૬ રજ. રાગ ભૈરવી “ દાતા દેને વાલા હૈ” એ રાગ.

યાદવોના પ્યારાપતિ એજ મારા નાથ છે.

એજ મારા નાથ છે એજ મારા તાત છે.

યાદવોના પ્યારા.

ક્ષીર સાગરે એ પોટે, એજ રમે રાધા જોડે,

રૂક્મીણી સજોડે શોભે એજ સહુ સાથ છે.

શ્રી ભૂમિના એજ સ્વામી, એજ છે અંતરયામી,

લાલજીએ બહુ નામી સેવે શુચી જાત એ,
 ઓળખ્યા પૂરા ગિરિમાં નારાયણ નગરીમાં,
 અનુ લાવણ્યની સીમા, દેવ દીવ્ય ગાત છે.

પદ ૨૮. રાગ એજ.

માત મહારી શ્રીજી સારી સદા રહે સહાય તું
 સદા રહેજે સહાય તું, પડું ત્હારે પાય હું. માત મહારી.
 બાળક બેભાન હતાં, તેને તમે થયાં છતાં,
 ટાળ્યા પાપો પ્રીતે બધાં, માન્યુ ચિત્ત આદ્ય તું
 ભક્તિ તે વધારી મહારી, મૂર્તિ તે કરાવી ખ્યારી,
 માણું મોજ ધ્યાને ધારી, અનુનો ઉપાય તું.

પદ ૨૯. રાગ ભૈરવી, ઢાળ ભૂદી.

શ્રી યદુપતિ યદુગિરિ નાથકી જોડી,
 સ્તુતિ કરું તે થોડી, શ્રી યદુપતિ.

માતપિતા શ્રી કૃષ્ણ રૂઢિભણી,
 છબી લગી ચિત્તમાં ચોડી. શ્રી યદુપતિ.

તેજપુંજ લાવણ્ય નિધિ બેઝી,

દે અધ બંધન તોડી.

શ્રી યદુપતિ.

અનુદંપતિમાં સુખડાં સઘળાં,

પામીશ જાગી ન છોડી.

શ્રી યદુપતિ.

પદ ૩૦. રાગ એજ.

નમું શ્રી કૃષ્ણ રૂઝિમની રાણી,

ગિરિ પર જોડી જણાણી.

નમું શ્રી કૃષ્ણ.

દક્ષિણ બદ્રીનારાયણ સ્થળ,

પુરી જગમાં પંકાણી.

નમું શ્રી કૃષ્ણ.

પતિત પાવન અધમ ઓધારણ,

છાપ વિન્ધે વખણાણી.

નમું શ્રી કૃષ્ણ.

અનુ ઊભયમાં ચરણ કમળમાં,

પ્રણમું જોડી પાણી.

નમું શ્રી કૃષ્ણ.

પદ ૩૧. રાગ કાશી

સંપતિકુમાર નાથ અમારા, સંપતિકુમાર નાથ.

જન્મતના જન સર્વે તો નામે,

ન જાણે સંપતિકુમાર નાથ,
 સુંદર શ્યામ ચતુર્ભુજ સ્વામી, શંખ ચક્ર બે હાથ,
 શ્રી શ્રીવત્સ ઉર કીરીટ શીરપર,
 એથી ઝટ પરખાત, જગતના.

શ્રી ભૂદેવી બે બાજુપર પ્રકટ દીસે દીનરાત,
 પતિ રીઝાવે પતિતો માટે,
 શરણો થતા સંનાથ જગતના.

મહીસૂરમાં મેલકોટાપર, દર્શન દે સાક્ષાત,
 અનંત પર અનંત કરુણા કરી,
 કરી કૃતારથ જાત, જગતના.

પદ ૩૨ રાગ એજ

સ્વામી ધાર્યા શીશ, અમે તો સ્વામી ખાર્યા શીશ
 હતા તે છત થયા ને ચક્ષ્મા ચિત્તથી. સ્વામી
 દેવ દ્વારકાપતિ દયાધન, રામાપતિ જગદ્દીશ
 દક્ષિણમાં નારાયણ ઉરમાં દીક્ષા બૂદ્ધી ન બદલ્ય, હતા તે.

લટકાળી ચાલે ચાલંતા, ફરી ક્યારે નીરખીશ
એ અજવાળી આશ્વીન નીશ સુખ, પુની શું કદી
પામીશ હતા તે.

ભુલું કુલું તોએ કપાળુ, કદી ન કરશે રીશ.
અહી ચીતે તે છખી સુખીતે, સેવું સ્મરી દિનનિશ
ધ્યાને ધાર્યાં જિરે જિતર્યા, તે નિત્ય ધ્યાન ધરીશ.
અનંત અનંત મળીશ શુદ્ધ થઈ, બહાલાનેજ વરીશ.
હતા તે થયા.

પદ ૩૩. ધીરાના પદનો રાગ.

ધીંગો ધણી માથે રે, ધારે તે બડભાગી.
નાથે સ્વપ્રતાપે રે, અમારી તો ભીડ ભાગી. ધીંગો.

તેડાવી દેખાડી છખીને,
પુનિત લગાડી પ્રીત,
બહાલ વધારી દહાડે દહાડે,
કરાવશે એ મીત,

એને ધામે જાશું રે,
એના જેવાં થઈ જાતે,

ધીંગો ધણી.

મુરતીમાં હું પુરતી માનું,
હાલ સેવું દીન રાત;

જ્યાલ બીજો આણું ઉર શાને,
એજ સ્વામી સાક્ષાત,

સેવા દેવા સાડે રે,
હોંશે વસે અમ સાથે,

ધીંગો ધણી.

અનેક રૂપ ધરું અવિનાશી
ઈષ્ટ અમારું એજ.

હું એનો ને એ છે મહારા,
જોડી મળી ગઈ સહેજ,

ધન્ય અનુ સ્વામી રે,
રીઝયા પૂરા રંક માથે.

ધીંગો ધણી.

પદ ૩૪. રાગ આશાગોડી.

કામ ખીજનું શું છે ?

અમારે, કામ ખીજનું શું છે.
જગજીવનથી જીવવું છે, અમારે.
એણે રક્ષાં પ્રલયે ઉદરે,
તન એથીજ મળ્યું છે.

એણે પાળ્યાં પોષ્યાં પ્રેમે,
એ ધારે તે થવું છે.

અમારે.

એજ પતિ પિતુ ઇશ અનાદિ,
સમપણ એજ નવું છે.

ભૂલ્યાં ને ચેતાવ્યાં ચતુરે,
હવે નહીં ભૂલવું છે.

[અમારે.

રાતદિવસ ખસ રટણજ એનું,
અંતે એને મળવું છે.

એનાં સુખડાં અનંત મળશે,
ફરી ન કષ્ટ થવું છે.

અમારે!

પદ ૩૫. રાગ એજ.

સંપત કુમાર સ્વામી,
ભવોભવ, સંપત કુમાર સ્વામી.

ધ્યાન ધારી નમું શીર નામી,
ભવોભવ સંપત કુમાર સ્વામી.

ચદુગિરિ વાશી સ્વયં પ્રકાશી,
સુખરાશી ગુણગ્રામી.

ચતુર ભુજા કરી ચતુરાઇ,
હરશે સઘળી ખામી. ભવોભવ.

રાજીવ નયને વશ કરી મનને,
પ્રીત રાખશે જામી.

સેવ કરાવી શુચી ઠરાવી
દેશે અનંત ગુલામી. ભવોભવ.

પદ ૩૬. “ મોરી કર પકરત ગઇ ખંઝરી ” એ રાગ.

મારો ચાહે તારો હરિ આશ્રય તમારો.
સાચા સ્વામી અંતરયામી,

જીવ સદૈવ છે દાસ ન ન્યારો. મારો.
 ભૂલોની ભગવાન ક્ષમા દો,
 કૃતિભતિ પતિ સહુ ઘટતી સુધારો. મારો.
 સેવન લ્યો તન મન ને ધનથી,
 સફળ કરો અનુનો જનમારો. મારો.

૫૬ ૩૭. રાગ એજ.

માતાને પિતા છે મ્હારે શ્રીને શ્રીના સ્વામી.
 ચક્રગિરિ નાયક દેવી નાથકી,
 નીરખ્યા નયનથી નહી રહે ખામી. માતા.
 મનને ભાવ્યાં માન્યાં માલીક,
 આજ લગી વય જોઇ નકામી. માતા,
 ચેતાવ્યા સ્વામીએ સવેળા,
 તેમજ જાશે વિઘ્ન સહુ વામી. માતા.
 અનંત ધ્યાને ધ્યાયી ચાહી ચિત્ત,
 ઠહું મુખથી એ નમામી નમામી માતા.

પદ ૩૮. “ આ સ્વાર્થી જગમાં ” એ રાગ ખમાય

શ્રી સંપત કુમાર સ્વામી,

ધાર્યા ધણી ચિત્તે પ્રીતે.

ધણી ચીતે પ્રીતે રહ્યા,

રહેશે સંગે નિત્યે

શ્રીસંપત—

શ્રી કૃષ્ણ ચંદ્ર કૃપાથી પ્રકટયા,

કલિમાં જન નિમિત્તે રે.

ભાગ્યશાળીને ભાવે કાવે,

એજ જગત ઝીતે.

શ્રી સંપતકુમાર.

સહુના સરખા સાચા સ્નેહી,

ચહે તેમ ચહે ચિત્તે રે.

કૃપા કરીને ભરી ભક્તિ ભર,

સંતોષે સુ રીતે.

શ્રી સંપતકુમાર.

અનંત અનુપમ અનુભવ આપ્યો,

મળે સ્મર્યાથી તે,

સેવાથી દેવા રીઝે છે,

કરૂં એજ નિત્યે.

શ્રી સંપતકુમાર.

પદ ૩૯. રાગ એન.

શ્રી સંપતકુમાર સ્વામી,
મહારા દોષ બધા હરજો.

દોષ બધા હરજો દેવ,
દીલથી નવ વિસરજો.

શ્રી સંપતિકુમાર.

ચહું અમારું કહું અમારું,
પ્રિય ધ્યાને ધરજો રે.
પ્રતાપ જાણવીને પુરૂષોત્તમ.

ભાવ હૃદય ભરજો.
સદૈવ વસીયે સતસંગે,
ભર ઉમંગ ઉભરજો રે,

શ્રી સંપતકુમાર.

નવા નવા દર્શ લહાવ,
લાલજી બહાલ ધરી વરજો.

શ્રી સંપતકુમાર.

અંતે શુદ્ધ પ્રબુદ્ધ કરીને,
આ વિયોગ હરજો રે.

નિત્ય સેવમાં નિત્ય અનુજે,
નિત્ય કિંકર કરજો.

શ્રી સંપતકુમાર.

પદ ૪૦. પ્રભાતીયુ,

પ્રાત સમય પરમેશ્વર ત્હાં,

ધ્યાન ઉમંગે ધાડું છું.

મહુગિરિ વાશી સ્વયંપ્રકાશી

ને સ્નેહે સંભાડું છું. પ્રાત સમય.

માનું સ્હામા સત્ય વિસામા,

ઉભા અવિનાશી જાતે.

ઠિરીટ ધારી ઉરશ્રી પ્યારી

શંખ ચક્ર શોભે હાથે.

પ્રાત.

હો છો અભય કરો છો નિર્ભય,

પદ હૃદયમાં પ્રેમે નમતાં

અમને મળ્યા તેમ નવ તજશે,

ન રાખશે ભવમાં ભમતાં.

પ્રાત.

આપ વિશે મન લાગ્યું રહેને;

તનધન સેવ કરે જાણે.

અંતે અનંતપતિ તારણે,

ખાંદા વિષમ સમયે સ્હાણે.

પ્રાત.

પદ ૪૧. રાગ સોરઠ

મહારી અંત સમય શુધ
 લેને સુંદર શ્રી હરી રે.
 વિનવું ફરી ફરી રે. મહારી ટેક.
 અંતે આ સહુ તજવું પડશે,
 બાકી સાકી પાપ કનડશે,
 વૃત્તિ રાખજો રોકી જાગ ન વિસરી રે, મહારી.
 છુટે વિષમી સકળ પિપાસા,
 ઉરે ઊઠે આપની અભિલાષા.
 જાન્ય લાસજો અંતરજામી અઘો હરી રે. મહારી.
 માગુ ક્ષમા સેવાને પ્રીતિ,
 વય એળે ન જવાઘો વીતી
 રહે પ્રતીતિ અંતુ તો જ સકુ તરી રે. મહારી.

પદ ૪૨ રાગ ઐજ.

માધવ ખરેખરી મરજી
 છે મુખથી તે કહું રે,

ચિતથી તે ચહું રે માધવ.

જગ વિષયોનું ઝેર ઉતારો,
આનંદમય આનંદ વધારો.

કૃપા કરો કેશવ ન કષ,
વધતાં સહું રે માધવ.

સેવ કરાવો નાના ભાતી,
ભાવ વધારો દિન ને રાતી;
પંચાતીયો પતાવી ઘો બીજી સહું રે. માધવ

જગત જનોની રહે ન પરવા,
ઇચ્છુ સદૈવ પદાબ્જ સ્મરવા;

અનંત ગરવા આવા,
ગુણો ફરી ફરી રે. માધવ.

પદ ૪૩ “ કોઇ પુછે હરીરસ હોય કેવો ” એ શાગ.

નહો પૂરણુરે જગ ઇશ્વરને બાણે,
મતિ સમ પ્રિયતમને માણે.

શાસ્ત્રે અમને સમજાવ્યું રે,
 મહા મહાત્મ્ય ઊરમાં આવ્યું રે.
 છે બહાલ અકથ ઉપજાવ્યું રે,
 ગુણ એનારે ઋષિ મુની સંત વખાણે. મતિ.
 જગવ્યાપી વૈકુંઠવાસી રે,
 અંતરજામી અવિનાશી રે,
 સકીયે સ્નેહથી ઉપાસીરે
 મૂરતીમાં રે, મનમાં, લાવ પ્રમાણે. મતિસમ.
 શ્રીમન્નારાયણ નામી રે,
 રામ કૃષ્ણ એ સુખધામી રે.
 શંખચક્રધર વીણ ખામી રે,
 શ્રી સ્વામી રે પ્રકટયા બહુ ઠેકાણે. મતિસમ.
 સાચાં પીતુ ને માતાને,
 ઓળખ્યાં ખરાં દાતાને.
 અનુ લઘ્યાં સત્ય ત્રાતાને,
 ચિત ચોર્યું રે સંપતકુમાર શાણે. મતિસમ.

શું કહીયેરે અમને સુખ છે કેવું,
મુખથી બનતું નથી કહેવું.

અનુભવી વિષયનાં સુખીયાં રે,
અંતે દીઠાં તે દુખીયાં રે.

શ્રી સ્વામી થકી વિમુખીયાં રે,
નથી ઇચ્છ્યું રે અમે વિશ્વમાં વહેવું. મુખ.

આનંદનિધિ અવિનાશી રે,
સુખ માત્ર તણા છે રાશી રે.

સ્નેહે સકીયે એ ઉપાસી રે
ઉલ્લાસીરે પળપળ નવું સુખ લેવું. મુખ.

જીવજ્યોતિ કિરણ તમામ રે,
એ અનુભવ અનુપમ પામે રે.

અજ સુખે તુરંત એ સહામે,
હુઃખ વામે રે નિત રહે આ સુખ તેવું. મુખ.

અનુ સેવન ધ્યાને મળતું રે,
મહોંથીજ મહાન નિકળતું રે.

નરતનથી સાચું રળતું રે,
લહે ફળ તું રે, અન્ય ન જેના જેવું મુખ.

૫૬ ૪૫ રાગ પીલુ.

નાથ હવે ગ્રહો હાથ કૃપાથી,
થાઓ પ્રત્યક્ષ પ્રભુ નિતસાથી.

ભણ્યા માન્યા ઉરમાં આણ્યા,
બન્યું બધું મુજ તવ કર્ણાથી. નાથ,

ભવિષ્ય વશ ભગવાન તહમારે,
ક્ષમા કરો સહુ દોષ દયાથી. નાથ.

સેવ ચહી તહારાં થઈ રહેવા,
ચહીયે ચિતથી હરી દિનરાતી. નાથ.

પાડય ગાડું અનુનું ઠેકાણે,
પતાવ્ય પરમેશ્વર પંચાતી. નાથ.

પદ ૪૬ રાગ એવ.

સેવ ફરી ફરી સેવક માગે,
સત્ય સ્વામી શ્રીવર તવ આગે. સેવ.
તારા વિષુ છે તમામ દુઃખકર,
શાંતિ થશે એ સમસ્ત ત્યાગે. સેવ.

તન મન જીવનલર લગવંતા,
રમ રમ પળપળ રંગીન રાગે. સેવ.

બહાલ જણાવું ધન સાધનથી,
દિન દિન પ્રિય તું અધિકો લાગે. સેવ.

આશા પુર શ્રીનિવાસ અનુની,
રંક કરે શું ? પાયે લાગે. સેવ.

પદ ૪૭ સીયાનો કાનરો.

સ્નેહ સત્ય તુજ સામળીયાજી,
રહું ખીજમાં રોવા- રાજી. સ્નેહ.

મળે બીજી તેટલે અંતમાં,
વૃત્તિ રહે વિયોગે દાઝી. સ્નેહ.

સ્થાન સ્વભાવ પ્રભાવ જવાનો,
રાજી તેમ દેતાં નારાજી. સ્નેહ.

તુંજ સ્થિર પૂરણ પ્રીતિ સ્થળ,
જમની પણ તારે વશ બાજી.

અનંત ખરી જગે વળગ્યો છું.
કૃપા જણાવજો તાજી ઝાઝી. સ્નેહ.

૫૬ ૪૮ રાગ એજ

સાચું સાઈં તુંજથી થાશે,
તાત ત્રિવિક્રમ છડી વિશ્વાસે. સામું.

શરણ થયો છડી ચરણ કમળમાં,
પ્રભુજી આવી વરયા છો પાસે. સામું.

સેવા દ્યો છો નિજ સુખ દ્યો છો,
એથી દ્રા બાંધી છે આશો. સામું.

નહી ખીજશે વધુ રીઝશે,	
તમામ લય તમથી હરી જાશે.	સામું.
અનુ લાસશે પ્રિય પ્રકાશશે,	
લઈ જાશે નિજ ધામ ઊઘાસે.	સામું.

પદ ૪૯ રાગ આશાવરી

ઈશ અપૂર્ણા ન રાખશે દેવા,	
પરિપૂરણ ચહીયે નિત સેવા.	ઈશ
ખાંહી અદ્યાની લાજ આપને,	
તમે શીખવ્યું ઘટતું કહેવા.	ઈશ
તમેજ કીધાં છે સંસ્કારી,	
ખ્યારી પ્રભુ કરાવી સેવા.	ઈશ
ખાકી ખડુંજ રહ્યું છે અનુતું,	
દયાળ દુઃખ દેશે નહીં સહેવા.	ઈશ

પદ ૫૦ રાગ ખમાય

શ્રી સંપતકુમાર નમસ્કાર,

નમસ્કાર કરું વારવાર. શ્રી સંપતકુમાર
 ધ્યાન ધરીને પ્રેમ ભરીને,
 સંભારી ભારી ઉપકાર. શ્રી સંપતકુમાર.
 રૂપ સ્મરી જગ ભૂપ તહમારું,
 વારવાર જાગે બલીહાર. શ્રી સંપતકુમાર.
 સાચા સંગી સાચા સહાયી,
 સહુવિધ બંધુ શ્રેયકાર. શ્રી સંપતકુમાર.
 અનંતપર અનંત કરી કરુણા,
 કર્યા જશે નહીં આવે પાર. શ્રી સંપતકુમાર.

૫૬ ૫૧ ભેરવ.

શુચી પ્રાત સ્મરું સંપતકુમાર,
 ચક્રગિરિ વાશી નમસ્કાર. શુચી.
 કૃષ્ણ ચંદ્ર જગવંધ તમે છો,
 અવિનાશી અનુપમ આકાર. શુચી.
 તેજપુંજ લાવણ્ય નિધિજય,

હો દર્શનની દિવ્ય બહાર.	શુચી.
અનંત ઊંર ઊભરે આનંદે,	
ઊંચરે પ્રભુ તહારા જયકાર.	શુચી.

૫૬ ૫૨ રાગ એજ.

જય નારાયણુ યદુગિરિ નાથ,	
સ્મરું ઊમંગે શુચી પ્રાત.	જય.

સ્વામ સ્વરૂપ અનુપમ શોભા,	
નખશીખ સગતું દિવ્ય ગાત.	જય.

મણી માણક મોતીથી અલંકૃત,	
શંખ ચક્ર દે અભય હાથ.	જય.

વક્ષ પ્રતિ શ્રી, કિરિટ શીરપર,	
પદમાં બીબી દે આહુહાદ.	જય.

અનંતની પાણુ એજ આશ છે,	
પુરણ થાવી પતિ હાથ. જય.	જય.

પદ ૫૩ રાગ કલ્યાણ “ દીનબંધુ ” એકાગ્ર-

અમે નમીયે શ્રીમાન યદુનાથ પદે,
છે બ્યાપેલ બધે,
એજ વશ્યા હૃદે. અમે નમીયે.

દીકા મીકા યદુગિરિ શિખરપર ઘોતી,
હરે ઊરનું તમ તુરત વૃત્તિ પદ પ્રોતી.
મલ બધા ઘોતી, સુખુદ્ધિ મ્હોતી.
હાં. હાં. હાં. હાં.

અમે.

રેલે આનંદની રેલ એ છબીમાંથી,
ફેલ દશ દીશ તરબોળ થતાં તેમાંથી.
બ્યાધિ વિસરાતી, આધિ એ જાતી.
હાં. હાં. હાં- હાં.

અમે.

મીકા શબ્દ લોચન વિશાલ મનહારી,
પીતાં લોચન તેમાંથી સુધા સુખકારી.

અનુ નીવારી, આવી બલીહારી,
હાં. હાં. હાં. હાં- અમે નમીયે.

૫૪ પ્રભાતીયું.

પ્રાત સમય સ્મરું રંગનાથ શેષશાયી.
નાથ શેષશાયી રંગ પટ્ટનના સ્થાયી. પ્રાત સમય.
સુંદર કાવેરી તીર મહામંદીર માંડી,
પોઢયા ધનશ્યામ પ્રભુ દ્વિભુજ શ્રેયદાયી.
કીરીટ શિર્ષ લક્ષ્મી વક્ષવિશે વિશ્વમાધ,
કાવેરી દેવી ચરણ સમીપમાં જણાઇ.
દ્રષ્ટિથી અમી વૃષ્ટી કરે ચિત આહી,
ભરે અનુજરે પ્રેમ જાતો ઉલ્લાસી. પ્રાત.

૫૬ ૫૫ રાગ એજ.

ધન્ય ધન્ય રંગનાથ સ્વામી ચિતહારી,
સ્વામી ચિતહારી હિતકારી ભયહારી. ધન્ય.

ઉત્સવ વિગ્રહ અનુપ ચતુર ભુજ ધારી,
કસ્તુરી રંગનાથ ઉપર બલીહારી.

એ બાળુ શ્રી દેવી ભૂદેવી ભારી
ત્રૈલોની શોભાપર દઉં ત્રિલોક વારી.

માતપિતા અનુતાણું નીરખ્યાં અવતારી,
તારી લેશે ભવાળિધ સેવમાં સ્વીકારી.

૫૬ ૫૬ પ્રભાત “ પંદારે ” એ રાગ.

પ્રાત સમયે રૂડા રંગજી, તાત તમને સંભારું,
ઢીઠા મીઠા તે રીતે ધ્યાન હૃદયમાં ધારું. પ્રાત સમય.

તેજ નિધિ આનંદમય રૂપ છે અતિ ચારૂ,

દેખાડો કરી દૂર અમારા ઉરનું અંધારૂ.

પાપ હઠે પ્રકટે પ્રીતિ ભીતી લેશ ન રહેશે,

ઇશ અનુભવ આપજો, રૂંઠ ક્યારે આ લેશે

અંતરની અરજી ઊરે, ધરો અંતરયામી,

અનુ બનીને આપનો પ્રણમે શીર નામી.

૫૬ ૫૭ ગજલ “ સુનો તુમ ” એ રાગ.

સુતાં સમરૂ યદુનાથા,
યદુગિરિના વડા વાશી.

જ્યાસિંધુ જગન્નાથા,
સહુવિધ બંધુ સુખરાશી.

રૂડા દિન આપથી ગાવ્યો,
ક્રુમાગેથી તમે ખાળ્યો.

ચૂરા પ્રેમે પિતા પાળો,
શીશુને ઇશ અવિનાશી.

સુતાં.

જાલે ઉર સાંભર્યા હાલે,
વધાવું વિઠ્ઠલા બહાલે.

બીજું નવ લાવીને ખ્યાલે,
પોહું છબી દિવ્ય અભ્યાસી.

સુતાં.

મળા રાજા ખરી દેને,
સુતા પુંઠે એ સુધ લેને.

અનુના દોષ સહુ સહેજે,
રહ્યો છગ એ થકી ત્રાસી. સુતાં.

૫૬ ૫૮ રાગ. માઢ.

સુતી વેળા સંભારૂ રૂપ એ ચારૂ મંગલકારી રે.
હરી મંગલકારીરે, પ્રભુ
મહારા નિત ઉપકારી રે. સુતીવેળા.

તન દીધું ને મન શુચી કીધું, ચીંધી તારી વાટ.
ચેતાવીને ચલાવે તેમાં,
શ્રેય અમારા માટ રે. સુતી.

સેવા કરાવો ભાવ ભરાવો લ્હાવો ઘો સહુ ભાન.
રંક શિશુને રાજી રાખો.
રગ રાજી દીન રાત રે. સુતી.

શીશ નમાવી ચિત લગાવી, પુની પુની પ્રણમું પાચ.
ધન્ય ધન્ય કહે રંક અનુડો,
શુ ખીજી ગુણગાય રે. સુતી,

૫૬ ૫૯ રાગ એજ.

યદુનાથ અમારા પ્રાણુથી, ખ્યારા અતર યામી રે.
પ્રમુ અંતર યામી રે,

નારાયણ નાથ નમામી રે. યદુનાથ.

આપજ કર્તા ભર્તા હર્તા, મુક્તિ દાતા દેવ.

અજ સુરપતિને ઋષીયો

સરવે કરતા ત્હારી સેવ રે. યદુનાથ.

ભક્તો તર્યા ભજીને તમને, એજ પ્રહી છે રીત;
શીત કરાવો વિષયો ઉપર,

પ્રકટાવો ઊર પ્રોત. યદુનાથ.

સેવ વિશેજ ગળાવો જીવન,

તન મન ધન પણ તેમ.

અનંત સ્વામી ઓળખાયા છો

અંતે એથી છે ક્ષેમરે. યદુનાથ.

પદ ૬૦ “ પ્રેમસલાજનો ” એ દાળ રાગ કલ્યાણ.

જય યદુપતિ, પ્રભુ દ્વારકાંપતિ,
વિશ્વપતિ આપજ છો દિવ્ય આકૃતિ.

અનેક રૂપ ધરો છો દેવા,
સુર નર ભક્તો કાજ.

અનેક પ્રકારે સેવા દ્યો છો,
ભવસાગરના ઝાઝ.

જય યદુપતિ.

ભલે મળ્યા ભગવાન અમારી,
કરી કૃપાથી ખોજ.

તેમજ તાત તમામ ચખાડો,
દિવ્ય તમારી મોજ.

જય યદુપતિ.

તવ સુખની ભૂખ ખની રહેથી,
તે સાંપડશે અંત.

નિત્ય કરાવો એજ વાંછના,
ઊરે વરી ભગવંત.

જય યદુપતિ.

લગની લાગે ને અઘ દાઝે,

આપે તહારા લહાવ.

અનંત પછી ન અન્ય ઇચ્છું,

રહી તુજમાં ગરકાવ.

જય યદુપતિ.

પદ ૬૧ ચાલો ગકોરમાં જઈ વસીએ એ રાગ.

બહાલામાં બહાલો તું છે,

તુજથીજ શ્રેય થાવું છે.

બહાલામાં.

માત પિતા તેં લીધાં છે,

તુજથી સહુ સુખ લીધાં છે

સગપણ તહારું સાચુ છે રે.

બહાલામાં.

પાળે પોષે દીન રાતે,

ઊરમાહે વસે છે સાથે

રક્ષક સાચો અમ માથે રે.

બહાલામાં

ચહીયે નિત તહારી સેવા,

તે દે દેવાધિ દેવા,

અનુ ને પાડી દે હેવારે.

બહાલામાં.

પદ ૬૨ રાગ એજ.

પ્રભુ તહારે ભરોસે છઠ્યે
હીમ્મત રખાવ જે હુઘ્યેરે. પ્રભુ.

દુઃખ નથી રહેવાનું નિત્યે,
વય લયમાં વૃથા ન વીતે,
સાંભર્યાજ કરજે ચિત્તેરે. પ્રભુ.

સુખમા નવ ભૂલી જઘ્યે,
મદમાં નવ ફૂલી જઘ્યે
નશ્વર એને પણ લહીએરે. પ્રભુ.

અંતની વાત વશ તહારે,
આશા છારી છે ભારે
અનુને સ્વીકાર જે પ્યારેરે. પ્રભુ.

પદ ૬૩ “ ગારીધારી પ્યારી તહારી ” એ રાગ.

મહારા બહાણા લાલા મુરલી વાલા,
સેવું તુજને ગોપાલા. મહારા.

વશ થઈ રહેતી, ઊર સુખ દેતા,
લક્ષે લેતા કાલાવાલા. સેવું તુજને.

તુજને ધ્યાગિં, તુજ ગુણ ગાગિં,
કહેવાગિ ત્હારો બનો ખીરદાલા. સેવું.

અનંત સ્વામી પૂરણ કામી,
કર પૂરણ પ્રભુજી પ્રતિપાળા. સેવું.

૫૬ ૬૪ રાગ એજ.

શ્રી નાથ રાત દિન સાંભરજો,
ભાવ અખૂટ ઊરે ભરજો શ્રીનાથ

સ્મરણ બને દુખ હરણ તહમારું,
લલખદ નિજ રસમાંહે કરજો. ભાવ.

પ્રકટ રહેા ઊરમાં પુરૂષોત્તમ,
વૃત્તિપદ પંકજમાં કરજો. ભાવ.

નખ શીખ નીરખુ, ફરી ફરી હરખું,
અનુ દિવ્ય દીપી અઘતમ હરજો. ભાવ.

૫૬ ૬૫ રાગ કારી “ અમારી સદા ” એ રાગ.

આપાજી અમે આજક તમારાં છઠ્ઠાએ રે,
 આજક તમારાં છઠ્ઠાએ, આપને ન કેમ કહીયે,
 બીજાનાં એ શાને થઈએરે. આપાજી.
 જ્ઞાની દાની છે સમર્થ, સ્વજનના સારો અર્થ,
 બીજે શ્રમ અંતે વ્યર્થ રે આપાજી.
 અંતરમાં ઓળખાયા, મુરતીમાં મને આદ્ય,
 અનુપતિ જગરાયારે, આપાજી.

૫૬ ૬૬ એ રાગ.

વશીલો ખરા વડાનો ધર્યો છે અમેરે.
 ખરો વડો વિશ્વનાથ, હરી હીરો આવ્યો હાથ,
 સાચો સ્વાર્થ રહે સાથરે. વસીલો.
 પુરે સહુ આશા સારી ખગડયાને લે સુધારી,
 આવી છે અમારી વારીરે. વસીલો.
 અંતે શુદ્ધ બુદ્ધ થશું, એને ધામે સુખે જશું
 અનુ પછીનું કહેવું શુરે. વસીલો

પદ ૬૭ રાગ બીહાગ.

ચરણ શરણ છીએ શ્રીરંગ સ્વામી,
 શ્રીરંગ સ્વામી ખ્યારા પૂરણ કામી.
 શેષશાયી સુખદાયી કૃપાધન,
 નાથ નમામી નમામી. ચરણે.
 કરજેડું ચિત ઝોડું ચરણે,
 વિનવુ છબી લહી સહામી. ચરણ.
 દ્રષ્ટીથી કપ્ટી અનુ કાપો,
 હુરો સકળ વિધ ખામી. ચરણે.

પદ ૬૮ રાગ એજ.

શ્રી રંક નાયીકી માત અમારી,
 માત અમારી છજી જાત તમારી.
 કમળા કમળધારી સુખકારી,
 ચતુર ભુજ શુચી ભારી. શ્રી રંગનાયકી.
 તવ વગથી જગભીતી તજશું
 થાશું દિવ્ય આકારી. શ્રી રંગનાયકી.

અનુની ત્રાતા નિત સુખ દાતા,
ગુણ ગાથું લલકારી. શ્રી રંગનાયકી.

૫૬ ૬૬ “ તે સચિતા પરબ્રહ્મ ” રાગ ઝીઝાટી.

સાચું સમજી સાચા સાંથી સાથે,
સમપણુ સાધ્યું રે.

લાલચ બીજી લાગી લૂખી
શુચી સુખ ભાજન લાધ્યુંરે. સાચું.

દશેદિશામાં પરિપૂર્ણએ,
તન મન જીવન દાતારે

પાલક દુખટાલક એ અંતે,
ભવ સાગરના ત્રાતા'રે 'સાચું.

પોતાનાંથી પ્રીતિ કરતા,
થતા અમારા જેવા રે

જે સેવા કરીયે તે સ્વીકારે,
ધન્ય દેવાધિ દેવાધિ દેવારે, સાચું.

આશેને વિશ્વાસે રહીયે,
તજીયે ત્રાસ તમામરે.

અનુ સ્વામી પૂરણ પુરૂષોત્તમ,
કરશે પૂરણ કામરે

સાચુ.

પદ ૭૦ રાગ ઐજ.

જહુનાથ અમને જાળવજો
દેશેા નહીં બગડવારે

સતસંગનાજ પ્રસંગ રાખો
સંભવ ન રહે પડવારે.

જહુનાથ.

એક પ્રભુ તે તુંજ તેજ,
સેવા મુરતીની સાચીરે.

એ શ્રદ્ધામાં વૃદ્ધિ કરજો,
રહું વિશ્વાસે રાચીરે.

જહુનાથ.

અનુભવ દિન દિન દેજો દેવા !
દિવ્ય તમારો સ્વામીરે.

એથી લુપ્ત જગત લાગશે,
મટશે મતિ સકામી રે. સાચું.

સારાં પ્યારાં કાર્ય કરાવો,
તન મન ધનથી નિત્યેરે
અનંત પતિ સાથેજ સમજીયે,
વસો મીઠડા ચિતેરે. જહુનાથ.

૫૬ ૭૧ રાગ પરજ.

હરી તુજ સત્ય છે સાથી, જનશું ! ધનશું !
તનપણુ તજવું, પડી રહે સૌ પંચાતી હરી.
ધ્યાન ધરીને ગાન કરીને
સેવી લગિ નાના ભાતી હરી.

પ્રીત કરાવો ઊચિત આપીને
રીત રાખ શુરી દીન રાતી.
સંગ ટળે સહુ તુંજ ગમે બહુ
અનુ બની રહુ ત્હારે નાતી. હરી.

પદ ૭૨ રાગ એજ.

હરી દ્રઢ વિશ્વાસ કરાવો.

અહિંના કરતાં પરભવ માટે,

અધિક પ્રિત ઉર ઉપજાવો.

હરી

હચિત બની રહીયે અહીયાંથી,

કૃતિ મતિ એવી ઠરાવો.

હરી.

માતપિતા સાચાં ત્યાં મળશે,

દેશે અમને સહિ લહાવો

હરી.

અનુદાસનો સત્ય સ્વામીપર,

છ શાસ્ત્ર છે સાચો દાવો.

હરી.

પદ ૭૩ રાગ માલ.

બહાલા બહાલા ખરું છે મહારૂં,

આવી મળજો યાદવનાથ.

આપી મળજો યાદવનાથ,

દર્શન દેજો હરી સાક્ષાત.

સ્થળમાં જળમા વાયુતેજે,

વ્યાપ્યા છે આકાશ.

સર્વ શક્તિ ગુણ સુત જ્યારે

જ્યાં ચહેા ત્યાં થાઓ પ્રકાશ.

અનુભવ આપો છે ભલીભાત આવી મળજે—

રામ કૃષ્ણ નારાયણ રૂપે,

બહુને દીધી હ્રાંણ.

મૂર્તીમાં પણ એજ મળ,

શુચી આપો પ્રિયજન.પ્રાણ,

અમને કરી એવાં શુચીગાત,

ગાત આવી મળજે.

આશા ખરી તવ આગળ,

ઉચરી પૂરવી તવ આધીન.

ધ્યાન ધરી મંગળ મુરતીનું,

કરગરું છું સ્વામીન.

અનુને કરી ઇશ, રળીયાત આવી મળજે.

પદ ૭૪ રાગ એજ,

દેવા તુજ ખરો માયાળુ,

દાતા દીનબંધુ આધાર. દાતા દીનબંધુ આધાર,
રખાવ તુજમાં સઘળો ખ્યાર.

જનમા તુ છે તનમાં તું છે મનમાં તું છે મુખ્ય.
તું આપે છે બીજા દ્વારા મુજને સઘળાં સુખ,
ભૂલ કરે ન હવે કોમ્પાર. રખાવ.

ભોગવું છું તે તારાજ વડે હે વિષ્ણુ જગદીશ.
રક્ષક રાત દીવસ છે સાથે, તુ પોતે દશદીશ,
સિદ્ધકર્તૃ નૃસિંહ આકાર. રખાવ

તનેજ દેખું ત્હારા લેખું જગનાં જનો તમામ.
ત્હારે વશ છે સુખદુખ મ્હારાં—

જીવન આહું જામ, સહુમા તુંજ સત્ય છે
સાર. રખાવ.

પ્રકટરૂપમાં પૂણું અનુભવ, આપો અનુના નાથ.

પછી પ્રકટ રહો સર્વ કાળ સ્થળ,
હું સતત રળીયાત, સેવું તનેજ સર્વ પ્રકાર. રખાવ.

પદ ૭૫ “ ગરબી ” મોરેશ્વર આલો એ રાગ.

ખેડેની બાંધી પ્રભુજીથી પ્રીતિ.

મટી ગઈ મરણ તણી ભીતી. ખેડેની.

મરણ હુખહરણ થશે મ્હાર,

પીયર જાવા પ્રેમે હું પરવાર; ખેડેની.

ગંદુ તન તજવું ભલે પડતું,

નૂતન દીવ્ય તન ઝટ સાંપડતું. ખેડેની.

સગાં સ્નેહી સ્વામી હુખી તજતાં,

પાર્ષદ ગણ સંગી શુચી ત્યાં થતાં. ખેડેની.

માતપિતા વૃદ્ધ થઈ છોડે,

શ્રીને હરી મળતાં પૂરે કોડે. ખેડેની.

સદાનાં સુખો અનંત મળશે,

વૈષ્ણવજન જીવી સાચું રળશે. ખેડેની.

૫૬ ૭૬ રાગએજ,

જહેની સહુ ભજીયે પ્રભુ સસે,
સાથે રહી શકશું ત્યાં ઉછરંગે,
નાનાં મોટાં સુખી દુખી છમએ અહીં,
સહુ સમ સહુવિધ થાશું ત્યહી. જહેની.

માતા પિતા ધામ એક સહુનું,
એની પાસે અન્ય બધું ઊણું. જહેની.

મન તન ધન શક્તિ કામે લાગે,
સાચાઇ ને સ્નેહજ હરી માગે. જહેની.

શુચી રહી સ્નેહે સેવા કરવી,
અનુદ્રઢ શ્રદ્ધા હૃદય ધરવી. જહેની.

૫૬ ૭૭ “ દીનજાણીને ” એ રાગની ગરમી.

ભૂલી જઇએ વારેવારે
પ્રભુ તોએ પાળો છો ખ્યારે.
ભૂલી જઇએ અમે કુલીએ જઇએ,
ચેતાવો ચતુર ઇશારે. પ્રભુ.

પાપો એ કરીયે કર્તવ્યે વિસરીયે,
 શિક્ષા કરો પિતા ત્યારે. પ્રભુ
 આપી પ્રસંગો સુધારો છો ઢંગો,
 રંગો રંગે સુપ્રકારે;
 રીઝો અધિક ટાળો ખૂટીક
 મરણની અનુ છંદો શરણ તમારે. પ્રભુ.

પદ ૭૮ રાગ એજ.

દોષો ક્ષમા કરો મહારા,
 દેવા તમે છો દયાધારા.
 પાપોના તાપો નથી સંખ્યાતા,
 જળરા છે માયાના મારા. દેવા.
 કર્મ બધા ધર્મ રૂપ કરાવો,
 અઘો ધ્રુવો એના દ્વારા.
 પ્રેમ પવિત્ર ઊરે પ્રકટાવો,
 ઉઠે ન તર્ક નહારા,

પ્રેરેા અનુને યથા રૂચી શ્રીવર,
છઠ્ઠએ જ દાસ તમારા.

દેવ

૪૬૭૦ “ રઘુપતિરામ હૃદયમા ” એ રાગ

યદુપતિ સાંભર્યા કરજો નિત્યેરે,
પોતાનાંને પાળો પ્રભુ પ્રીતે. યદુપતિ.

ભગતાંજ વૃત્તિને જગાડોરે,
સેવામાં તન મનને લગાડોરે,
રૂડો એવો કઠાવો દહાડો યદુપતિ.

નવરાશમાં ધ્યાનેજ ધરીયેરે.
વૃથા વાદ મુઠી ગાન કરીયે.
પળ પળ ઉપકારો સ્મરીયે. યદુપતિ.

ઊઠે મળવાની પ્રિય અભિલાષારે,
વધે દિનદિન એજ પિપાસારે
અંતે પૂરો અનંતની આશા. યદુપતિ.

પદ ૮૦ રાગ એજ.

યાદવપતિ જીવન જગમાં જાણ્યારે,

અનુભવથી અંતરમાં આણ્યા. યાદવપતિ.

તન મનને આપ ચલાવોરે.

આનપાનાદિ આપ અપાવોરે.

દયાથીજ, નથી કરો દાવો. યાદવપતિ.

જે જે ગમતું તે આપથી મળતુંરે,

શુચી સેવન આપનું ફળતુંરે

આપથીજ સંકટ સદા ટળતું. યાદવપતિ.

સાથે સધળે સદૈવ રહેનારા રે,

દિવ્ય આનંદ દેવ દેનારા રે,

ભૂલથીજ સમજીયે ન્યારા. યાદવપતિ.

નાથ ભાવ અમારો વધારો રે,

હ્રાવ હો આપનો ન્યારો ન્યારો રે,

અનુને કરો પૂરણ પ્યારો. યાદવપતિ.

પદ ૮૧ શ્રીપતિના " ગુણગાઠ " એ રાગ.

ચદ્રપતિ તાત અમારા રે,
નાથ ક્ષણ નથી ન્યારા.

કુળુ ચંદ્ર દયાધારા રે,
પ્રભુ પ્રાણથી પ્યારા. ચદ્રપતિ.

શ્યામ સુંદર છબી અદભૂત મનહર,
તેજ પુંજ સૌથી સારા રે. પ્રભુ.

ભૂષણ ભૂષિત પુષ્પ સુવાસિત,
નખ શીખ કામણ્યારા રે. પ્રભુ.

મંદસ્મિત ચિતચોડ ચતુરવર,
કમળ નયનના દ્વારા રે, પ્રભુ.

અનંત સંગી ઊમંગી ઓળખ્યા,
બહાલે બહાલા વરનારા રે. પ્રભુ.

પદ ૮૨ રાગ એજ

સાચાં થયાં સદભાગી રે,
ધણી શીર પ્રભુ ધાર્યા.

ભવની ભાવટ ભાગી રે,
સાંચાં સ્વામી સ્વીકાર્યા.

જીવના જીવન શ્રીહરી શ્રીમન,
એનાં બન્યાં અનુરાગી રે. ધણી.

જીઠાંને જાણ્યાં સાચાં ઉર આણ્યાં,
લાલાથી લગની લાગીરે. ધણી.

દહાડે દહાડે દિવ્ય અધીક દેખાશે.
ઠીક ગયાં છઠ્ઠએ જાગી રે. ધણી.

અનુપતિથી અંતરથી મળશું,
તમા ત્રિલોકની ત્યાગી રે. ધણી.

પદ ૮૩ ગરબી " રહેતે પધારા એ રાગ.

દુખીયાં છઠ્ઠએ દિનરાત, સ્વામી સુધ દ્યો સદ સનેહ.
આધિ વ્યાધિ ભાતભાત, ઉપાધીયો ઉતારતી દેહ.

કર્મોનાં ફળ વેઠવા, પામ્યાં પ્રાકૃત દેહ,
પણ તેમાંથી છુટવા નાથ,
કીધો આપથી નેહ. સ્વામી.

દયા દમના સાગરા, આશ્રિત સારૂ આપ;
પીડાતાં પાપી પ્રતિ પ્રભુ,
પ્રકટાવો પ્રેમ પ્રતાપ. સ્વામી.

હાતા ત્રાતા શ્રેયકર, વિણ ભાગે દેનાર;
શુચી સેવ તવ માગીયે,
વધુ કરશેમાં બહાલા વાર. સ્વામી.

શુદ્ધ કદી શક્તિ વડે, સોંપી દો શુભકાળ.
હુખીયાને તારો અનુ
ભવતારણ સુખકર આઝ. સ્વામી.

પદ ૮૪ રાગ એજ.

મૂલી જઈએ છઈએ અમે જ્ઞાન જ્ઞાન,
અનુ રાખો શ્રી સ્વામી,

કરી જઈએ કંઈક તોફાન,
એથીજ પીડા નથી વામી.

સંગ પ્રસંગ મળે પુરા, પુરા ખમડે ઢંગ,
સંતો સાથે મેળવો, રસીલાજી
લગાડો રંગ. જ્ઞાન બન્યું રાખો.

પ્રેમીથી શીખી અમે, બનીયે પ્રેમી પૂર્ણ,
બહેમી ના રહીયે વધુ કરો,
કરુણાથી કિલમિષ ચૂર્ણ. જ્ઞાન

રાતદિવસ તવ તાનમાં, બની રહીયે મસ્તાન.
અનંતની એ માગણી,
ભાવે ધ્યાને ધરો ભગવાન, જ્ઞાન

પદ ૮૫ “ હરીનિમિત્તે દેનાર ” એ રાગ

જીવ જીવન આધાર, યદુગિરિ સરકાર.
છે પવિત્ર ત્હારો ખ્યાર, યદુગિરિ સરકાર.

દર્શન સુખ દીધાં ચિતપાવન કીધાં
 લીધાં ચરણ શરણ સેવામાં કર્યા સ્વીકાર. જીવ.
 અનુભવ દીધે જાને, પ્રેમી કીધે જાને.

લીધે જાને સુધ સહાંમી,
 ભૂલી જઈએ વાર વાર. જીવજીવન.

તવ વશમાં છે વિભૂ પડવું પાર પ્રભુ.
 અનુ નભુ છું નિભાવો,
 તેમ પ્રેમે પોષનાર. જીવજીવન.

૫૬ ૮૬ રાગ એજ.

સ્વામી સંપત કુમાર, બલીહાર નમસ્કાર.
 પદે પડું વારવાર, બલીહાર નમસ્કાર.
 પ્યાર અપાર પ્રભુ, આપથી સતત નમું.

બધુ દીધું દીધે જાઓછો,
 દયાનિધિ દાતાર. સ્વામી.

ધ્યાન ઉમંગે ધરું, લટકતી ચાલ સ્મરું.

વરૂં બહાલથી બહાલાથી,
તન મનના આધાર.

સ્વામી.

પરખ્યા ધન્ય પતિ, રાખજો સુદ્રઢ મતી.
ગતિ અંતે અંતુ ધારી,
તમે વિશ્વ તણા સાગર.

સ્વામી.

પદ ૮૭ ગજન ભેરવી. “ દીનાનાથ ક્યાળદેવ. ”

આશરો છે આપનો,
અવિનાશી આખા વિશ્વમાંહી.

છે પ્રભુ પાંસરો ત્હારા—

સદ્રશ નથી કોઇ કયાંહી.

સહુ સ્થળે વ્યાપેલ છે, પ્રકટવું તુજને રહેલ છે,
સર્વ શક્તિ રહેલ છે,

તુજમાં સદા શુચી શ્રેયદાયી. આશરો.

ઉચિત માગ્યું આપતો તું,
કષ દારણુ કાપતો તું.

ચાય તો ઊર ભકિત તું,
 દેવો ને દુર્લભ જે જણાઇ. આશરો.

અંત લેવા આવતો નિજ,
 દિવ્ય છળી દરસાવતો તું.
 ફાવતો નિજ ધામ લઈ જવા,
 અનુ સાચા સહાયી. આશરો.

પદ ૮૭ રાગ એજ,

હાથ તાત ન છોડજે.
 પદમાં પડયાં બાળકો તહારાં
 ચિત ચરણે જોડજે,
 પદમાં પડયાં બાળકો તહારાં.
 અમે ભૂલાં પડી ભવમાં, દુખી ઠરીયે આપથી.
 તાત અમિત પ્રતાપથી
 રાખો અઘોથી છેક ન્યારાં. હાથ.
 સુખે તમને ભૂલીયેને, કુલીયે મદ નોહથી.

દ્રોહથી કુકૃતિ કરીને,
હરી બની જઈએ નઠારાં. હાથ.

પુઠેથી પસ્તાઈને, તવ
શરણુ આબ્યાં આહીને.

સાહીને કર કરાવે કમો,
બધાં અમથકી સારાં. હાથ.

શિશુને લાયક કરો તારક ઠરો ભવસાગરે.

અનુ આશ્રય છે ખરો પ્રભુ,
કરો પ્રેમી પૂર્ણ પ્યારાં હાથ.

પદ ૮૮ ગજલ રાગ બીહાગ

હરીનાં થયા ડરવું હવે, બીજા થકી કેવું ?

હરીનાં ઠરી આશા ધરી, બીજા ને શીદ કંહવું ?

ભય અને લાલચ એકની,

જેનાં ખરાં છંદ્રએ,

તેના બન્યાં રહીયે બંદ,

તેનુંજ છે દેવું. હરીનાં થયાં
 બપકારી એજ અપાર છે,
 છે ખ્યાર અતિ એનો.

એનો સતત આધાર છે.

લક્ષ્મણ એ લેવું.

હરીનાં.

એથીજ સઘળું કામ છે,
 અનુપતિ પૂરણ કામ છે.

ધર હામ થઈશ સકામ,

શકા શીલ નવ રહેવું.

હરીનાં.

૫૬ ૮૬ રાગ પરજ મળલ

આપને સભારીયે, ખીવે ખીજથી શું વળે.

આપને જ પુકારીયે, એ વિના કદ નહીં ટળે.

આપના અપરાધ છે તે,

આપ માફ કરી સકો,

અન્ય ખુદ લાચાર છે,

૯૨

કર્ચા કરીયે સ્તવન શ્રીમન. વિસરશે માં.
મટયા નથી રાગ પૂરા,
ધયાં નથી લક્ષ્મ શૂરા.
અધુરાં ને પૂરાં કરવા
ધરો મધુરા દયામન. વિસરશે માં.
મનિ કૃતિયો સુધારો,
ભાવને લક્ષિત વધારો,
ઉદ્ધારો અનુ સ્વામી,
સેવવા નિત્યે શુચીતન. વિસરશે માં.

૫૬૯૧. રાગ. કાલીંગડો.

બાપાજી બાળ તહારાંરે,
સારાં કયાંથી નઠારાં. બાપાજી.
રહ્યાં નઠારાં બન્યાં અકારાં,
રાખો સુધારવા ન ન્યારાં રે. બાપાજી.
સમજ્યાં સાચું પછે બધું કાચું,

આણે દયા દેખી બીચારાં રે બાપાજી.
 રીઝે અનુપર બહાલા ચડુવર,
 કરો પોતાથી પ્રભુ પ્યારાંરે બાપાજી.

૫૬ ૯૨ રાગ એજ

સાચી આશા તમારી રે, શ્રી ગિરિધારી સાચી.
 આશા અવરના દીકા તમાશા,
 થાતી નિરાશા અંત ભારીરે
 વધતી પિપાસા એથી તો ત્રાસ્યા,
 ભાસ્યા તમેજ મુખકારી રે
 તમને ચાહું તમને ધ્યાઉ
 અનુ કૃપા તણે ભીખારી રે.

૫૬ ૯૩ રાગ કલ્યાણ.

ભૂલીને બીજાને બહાલા ધ્યાન તહાં ધાડું.
 તહાં ધ્યાન ધાડું રાખ્ય મન વશ મહાડું. ભૂલીને.

હોઠે ધ્યાનથી અજ્ઞાન લાગી રહેજો એજ તાન
 તો તો દેખું રૂપ ત્હારૂં આરૂં રે. ભૂલીને બીજાંને.
 ચદ્ગિરિના નિવાસી, સુખે શકુંછું ઉપાસી,
 પ્રકાશી ઉરે હરો અંધારૂં રે. ભૂલીને બીજાંને.
 ટળી જાય અનુ સજા મળી જાય સાચી મજા,
 સમજાવ્યાં તેવું કરો સારૂં રે. ભૂલીને બીજાંને.

૧૬ ૯૪ રાગ એજ.

કલ્યાણ નિધિ કરજો અમારૂં કલ્યાણ
 અમારૂં કલ્યાણ દેવા આપો નિજ દહાણ.
 દહાણ બીજી લૂખી થાય વૃત્તિ ત્હારી ભૂખી થાય,
 સુખી થાય જીવ ગુણ જાણ. કલ્યાણનિધિ.
 એ મજા, ન મટી જાય દહાડે દહાડે વૃદ્ધિ થાય,
 તુંજ છે અખૂટ સુધાખાણ. કલ્યાણનિધિ.
 નિમગ્ન કરો અનંત, પૂરે પૂરે ભાગ્યવંત
 લક્ષ્મીકંથ વચન પ્રમાણ. કલ્યાણનિધિ.

૬૫

૫૬ ૬૫ હારી. રાગ કારી.

હરી અમને આપ નિભાવો, ભાવો હરી.

પોતાથી પ્રીતિ દરસાવો,

પ્રભુ અમને આપ નિભાવો.

તન તૈયાર કરી તેવડથી

એમા આપ વસાવો;

ઇન્દ્રી અવયવ પ્રાણો આપો

ચલવી અંન પચાવો,

તરશ ને ભૂખ શમાવો,

હરી.

જન ધન ધામ સાધનો દઇને

વિધ વિધ મળ અપાવો;

અમિત થયાં કે નિદ્રા આપો,

ત્રિતાપ થકી બચાવો,

અપાવો જીવનનો દહાવો.

હરી.

સત્સંગે દઇ જ્ઞાનને ભક્તિ,
 ઓળખ આપ કરાવો;
 સેવા કરાવી લઇ સવિધિ સહુ,
 દુતાર્થ જીવ ઠરાવો.
 અંતે નિજ ધામે તંડાવો. હરી.

નિત્ય સુખી નિજ સમ કરવાને,
 આપ્યો જન્મ અનુ અહાવો;
 ધન્ય ધન્ય કોટી ધન્ય સ્વામી
 વડી વડાઇ જણાવો
 અમારો નથી કાંઈ દાવો. હરી.

પદ ૬૬ રાગ કલ્યાણ જનસ.

કેમ નવ આહું તને, હરી પ્રીત તહારી જોઈને
 કેમ નવ થાઉં શરણ, હરી રીત તહારી જોઈને.
 જન્મથી તું પાળતો સંભાળતો દિન શતમાં,
 સાથમાં રહેતો દયા ધરી. પ્રીત.

આવતો તું ધ્યાનમાં, મન ભાવતો ગુણગ્રાનમાં,
સેવમાં લલચાવતો ફરી. પ્રીત.

કુઠમોથી રોકતો, બહુ સંત દ્વારા ટોકતો,
ભૂલું તોય ન જાય વિસરી. પ્રીત.

દિવ્ય નિજ આનંદ દેતો અનુ દુર્લભ દેવને,
સોંપી તન મન અનુ ગયો વરી. પ્રીત.

પદ ૬૭. રાગ ભેરવી ગજલ.

બીજનુ તો બીજા જાણે, અમે તો રસ્તે પડ્યા.

ઉર ન શંકા લેશ આણે અમે તો રસ્તે પડ્યા.

છે શીરે સ્વામી દીસે અંનર તણા યામીજ તે,
અતુર્બુજ સન્તો પ્રમાણે. અમે.

નામ નારાયણ શ્રી સ્વામી એજ વૈકુંઠ ધામી છે,
શાસ્ત્ર સહુ એને વખાણે. અમે.

વસે બહાદ્રે મુરતી મા પૂરતી કરે સહુ શરણની,
તેજસ્ને આવે ટાણે. અમે.

ભોગવાવે કર્મ પહેલાં નમેલાં રહીયે સદા,
અનુ શીખવ્યું ખરે શાણું. અમે.

પદ ૯૮ રાગ ભેરવી. “ દીનાનાથ દયાળુ ” એ ઢાળ.

હરી નહી હામ હાડું દુઃખ દેખું કદી દારણુ.
કરે જાગી કામ મહાડું દુઃખ દેખું કદી દારણુ.
કર્યું મે ને ઠર્યું છે વેઠવું વેઠે છે સિદ્ધિ,
અંતે છે સત્ય સાડું દુઃખ.

બૂલાવે કુસંગી તો ના બનું તેવો કુઠંગી,
દાસત્વ નહી વીસાડું. દુઃખ.

જશે ધીરજ ઘટીતો સ્હાય મળશે સામટી તવ,
સ્મરણ બન્યું :રાખું ત્હાડું;

અનુ અંતે વિજય છે દાસ વિશ્વાસે અલય છે,
જીવન સરખું છે મહાડું. દુઃખ.

પ્રજા સહુ એકની જ છંદ્યે,

સાચો તાત સાથ છે વસતો દિવ્ય રૂપ હંધ્યે;

ચતુર્ભુજ શ્યામ દેહ ધારી

યોગી ધ્યાતા તદા જણાતા અજ શીવ મન હારી.

કોટી પ્રહ્લાંડોના સ્વામી

સર્વ સ્થળે સંપૂર્ણ વસે છે છે પૂરણ કામી

માનતા તે એને માણે

ખરા સલાગી ખરા સંતથી ખરી શિધિ જાણે.

ધરે છે દેહ બહુ સ્વામી

સવિધિ સેવે ટેવે તેની રહે નહીં ખામી

અનુ એ અનુલવથી કહે છે

એના જનો અહીં ને ઉપર સુખી બન્યા રહે છે,

જગ જગને જીવ સભાગી
 જગ જન લેગો ભૂલ નહીં,
 પૂર્યો તનમાં, દીસે દુખી કાં
 પ્રભુ પતિ કબુલ નહીં.

જાણી માની શ્રદ્ધા આણી
 દાસ બની જા વિધિ વડે,
 ત્રાસ ન રહેશે, પદેપદ
 સુખ ને શાંતી નજર પડે.

મનહારી મુરતીયો લાગશે,
 જગજીવનની જગમાંહી;
 સેવીશ સ્નેહે, એકલો અનાથ
 ઠરીશ નહીં ક્યાંહી.

પ્રીત જામશે વિધન વામશે,
 સંત ઠરીશ સાચો અંતે;
 અનંત એવું કહ્યું શિખંચું
 ઠરાંચું ભગવંતે.

પદ ૧૦૧ “ એસી ચતુરનાર ” એ રાગ

જય યદુનાથ જગજીવન તાત,
 ગિરિપર સાક્ષાત દીઠા સુભાત.
 દીનરાત યાદ બની રહેછે ત્હમારી. જય,
 ગણ્યું એજ રૂપ ત્રિભૂવનના ભૂપ,
 સુખમય સ્વરૂપ સેવવા અનુપ.
 લાગ્યા લાલ રસિક રસ રૂપ મનહારી જય.
 બેઉ દેવી સાથ શ્રી ભૂમિમાત,
 શંખ ચક્ર હાથ દીવ્ય મધુર ગાત.
 આંખ્યા સ્હામા હા ! વિસામા,
 ચાલ ચાલી ચિતહારી. જય,

કરી ભાવે પ્રીત પદે અરયું ચિત્ત,
છીયે તમનિમિત, ચલવે એ રીત.

અનુ જીવન અમારું,
એજ માગણી અમારી.

જય

પદ ૧૦૨ રાગ સૌરઠ

યદુગિરિના સરકાર શ્રીમત
સંપતકુમાર સુખરાશી યદુગિરિ.

મનહર મુરતી કરૂંછુ ખૂરતી,
દેખી ગયાં બલીહાર.

શ્રીમત

જગના જીવન ધન્ય કૃપાધન,
કીધાં કૃપાથી સ્વીકાર.

શ્રીમત

નં છોડ્યો ચિતપદે ચોઢ્યો,
અનંતના આધાર,

શ્રીમત

પદ ૧૦૩ રાગ એજ દાળ “ તેરો મુખય દ. ”

ખ્યારા મહારા બાપ હું છું બાળક તહમારૂં.
બાળક તહમારૂં જગપાલક તહમારૂં. ખ્યારા.

દેહ તમે દીધી, મતિ શુદ્ધ કીધી,
લીધી ખખર ખરી સૂઝવું સારૂં.
અમર ઉલય નિત્ય નલે સદા પ્રીત,
હિત ધરી ચિત રાખો ન ન્યારૂં,
શીશ પદે ધરી માગુ ફરી ફરી,

મહાય કરો અનુજાત સુધારૂં. ખ્યારા.

પદ ૧૦૪ રાગ એજ.

લાલા બહાલા બહાલ હું શી રીતે દેખાડું.
શી રીતે દેખાડું તારૂં અકળ સપાડું. લાલા.

ધાર્યું તું આપે, સંકટ કાપે,
ખાખના રાજ્યમાં બાળ હું વાલાડું.

એજ રહે ભય, બની જઇ નિર્ભય,

રખે ભૂલી મહાર્ કાર્ય બગાડુ.

લાયક થાઉં અનુ એજ ચાહું,

સ્હાય કરો ખામી સહુ કહાડું. બગાડું.

પદ ૧૦૫ “ જ્ઞ શ્રીવરના છા સાચા ” એ સગ.

હરી આડાં જવા ન દેજો રે એહવું માગું.

રક્ષક એ સાડ રહેજો રે એહવું માગું.

શ્રીમન્નારાયણ સ્વામી તમે શ્રી કૃષ્ણ અંતરયામો

નિત સાથે લહુ સુખ ધામી રે. એહવું માગું.

દેવ દેવી દાસો દાસી, સહુ તમને રહ્યાં ઉપાસી,

કરીયે નિત સેવા ખાસી રે. એહવું.

લાલચ ન ધરૂ ખીજાની,

ખડીક રાખુ નહીં ખીજ્યાની,

રહે પરવા પ્રભુ રીઝ્યાની રે. એહવું.

અનુ આપનાજ બની રહીયે,
 આપનેજ સહુ વિધ ચહીયે
 આપનાં અંતુ નિત થઈયે રે. એહવું.

પદ ૧૦૬ રાગ “ બળા દે મખા ” એ રાતના

ગાવિંદા ત્હારા શું શું ગુણ હુ ગાઉ.
 સ્મરી સ્મરી બલ જાઉ. પ્રભુજી ત્હારા ટેક.
 સુખદાં સહુવિધ દેતા નિત નિત,
 હિતમાં તુંથી દોરાઉ. પ્રભુજી.
 શ્રદ્ધા આપી કુમતિકાપી,
 સુખે તને ઊર ધ્યાઉ. પ્રભુજી.
 કષ્ટ હરે છે, રક્ષા કરે છે,
 અનંત ઝાણી જણાઉ. પ્રભુજી.

પદ ૧૦૭ રાગ એન.

પ્રભુજી મહારા સ્વીકારજો આ પ્રણામ
 શ્રીપતિ પૂરણકામ, પરમેશ્વર મહારા સ્વીકારજો.

સર્વેશ્વર થયા પ્રકટ કૃપાથી

ધ્યાને ધારું તે ધામ.

પરમેશ્વર

નખશીખ નીરખી, પ્રિયપતિ પરખી,

હરખી ચડુ ગુણુ ગ્રામ

પરમેશ્વર.

પદ ૧૦૮ આરતી.

જયદેવ જયદેવ જય જય જહુનાથા (૨)

સંપત કુમાર ત્રાતા,

સહુ સુખના દાતા.

જયદેવ. જયદેવ.

શ્રી યદુગિરિપર આપ રાજે છે સ્વામી (૨)

એ સ્વરૂપ સંભારી,

નમીયે શીર નામી.

જયદેવ.

જોડી રાખી હાથ એ વિનતી કરીયે (૨)

મંગળમય છબી તહારી,

સદા ઊરે ધરીયે.

જયદેવ.

હ્યો નિત સહુ વિધ સેવ, લાલજી છોજ તમે (૨)
પરજયા ચતુરભુજા

દ્વારકાંધીશ અમે. જયદેવ.

સાથે શ્રી સાક્ષાત, એ રૂઢિમની રાણી (૨)

રામાનુજ બલદાઝી

શેષ લીધા બાણી. જયદેવ.

અંતે સંગી સત્ય અહીં આબ્યાં લેવા (૨)

અનંત ત્યાં ને અહીયાં

ચહીયે ચહી સેવા. જયદેવ જયદેવ.

॥ શ્રી યદુગિરિનાથનો જય ॥

મું. અધેરી,

સંવત ૧૯૭૧

આસો વદી ૮.

